

Plenaire 47

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

18 juni 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het eind van het schooljaar en de start van de zomervakantie in de Vlaamse scholen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Anissa Tamsamani tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het naleven van de regeling voor het begin en het einde van het schooljaar	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de subsidiereglementen voor infrastructuurwerken aan verenigingslokalen en aan particuliere sportinfrastructuur	5
ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de gevolgen van het Ierse neen tegen het verdrag van Lissabon en mogelijke initiatieven van de Vlaamse Regering voor een breed maatschappelijk debat over het Europese project	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de stand van zaken in het dossier van de investeringen in de Waalse en Vlaamse ziekenhuisinfrastructuur	12
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	14
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de consulaire overeenkomst tussen het koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Moskou op 22 december 2004 – 1582 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	15
Artikelsgewijze bespreking	15
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol tot wijziging (wijzigingen aan de conventie voor het Europees Centrum voor Weervoorspellingen op Middellange Termijn, en aan het protocol over de voorrechten en immuniteiten van het Europees Centrum voor Weervoorspellingen op Middellange Termijn, ondertekend in Brussel op 11 oktober 1973), aangenomen op 22 april 2005 – 1595 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	15
Artikelsgewijze bespreking	15
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 184 betreffende de veiligheid en gezondheid in de landbouw, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar negenentachtigste zitting in Genève op 21 juni 2001 – 1654 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	15
Artikelsgewijze bespreking	16

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Annick De Ridder en Vera Van der Borgh t en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans en Joris Vandenbroucke betreffende het opstarten van proefprojecten met 'slimme' verkeerslichten – 1580 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	16
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Annick De Ridder en Vera Van der Borgh t en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans en Joris Vandenbroucke betreffende het opstarten van proefprojecten met 'slimme' verkeerslichten – 1580 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	17
VERSLAG over het verzoekschrift over duo-opleidingen in het deeltijds beroepssecundair onderwijs – 1738 (2007-2008) – Nr. 1 Bespreking	18
ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het herstructureringsplan voor de Vlaamse visserijsector en het overleg ter zake met de Europese Commissie ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het herstructureringsplan voor de Vlaamse visserijsector en het overleg ter zake met de Europese Commissie ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het herstructureringsplan voor de Vlaamse visserijsector en het overleg ter zake met de Europese Commissie	19
ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reactie van de Vlaamse Regering op de eisen van het verenigd landbouwersfront met betrekking tot de dure brandstof en lage prijzen voor landbouwproducten ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de protestacties van de landbouwers in Brussel en de maatregelen die de Vlaamse Regering kan nemen ter ondersteuning van de sector	25
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de consulaire overeenkomst tussen het koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Moskou op 22 december 2004 – 1582 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	30
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol tot wijziging (wijzigingen aan de conventie voor het Europees Centrum voor Weervoorspellingen op Middellange Termijn, en aan het protocol over de voorrechten en immuniteiten van het Europees Centrum voor Weervoorspellingen op Middellange Termijn, ondertekend in Brussel op 11 oktober 1973), aangenomen op 22 april 2005 – 1595 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	30
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 184 betreffende de veiligheid en gezondheid in de landbouw, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar negenentachtigste zitting in Genève op 21 juni 2001 – 1654 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	31

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Annick De Ridder en Vera Van der Borgh en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans en Joris Vandenbroucke betreffende het opstarten van proefprojecten met 'slimme' verkeerslichten – 1580 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	31
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Frans Peeters, mevrouw Cindy Franssen, de heer Jan Peumans, mevrouw Annick De Ridder en de heren Flor Koninckx en Joris Vandenbroucke betreffende de beleidsmatige onderbouw van het beleid mobiliteit - openbare werken – 1636 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	31
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Koen Van den Heuvel, Jan Verfaillie en Kris Van Dijck tot besluit van de op 3 juni 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de ontwikkeling van het Gemeentefonds in het licht van de toegenomen inflatie – 1725 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	31
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos Bex, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bart Martens en Jan Peumans tot besluit van de op 4 juni 2008 door de heer Jos Bex in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de recente ontwikkelingen op, rond en boven de luchthaven van Zaventem met betrekking tot geluidshinder – 1732 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	32
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 4 juni 2008 door de heer Jos Bex in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de recente ontwikkelingen op, rond en boven de luchthaven van Zaventem met betrekking tot geluidshinder – 1733 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	33
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Johan Sauwens tot besluit van de op 3 juni 2008 door mevrouw Annick De Ridder in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over een eventuele externe doorlichting van De Lijn – 1734 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	33
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	33
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	37
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	37

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Vera Jans, Sabine Poleyn, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge: gezondheidsredenen;

Margriet Hermans, Vera Van Der Borgh, Paul Wille: buitenslands;

Gilbert Bossuyt, Marijke Dillen, Jaak Gabriels, Luc Van den Brande, Mieke Vogels: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het eind van het schooljaar en de start van de zomervakantie in de Vlaamse scholen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Anissa Tamsamani tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het naleven van de regeling voor het begin en het einde van het schooljaar

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het einde van het

schooljaar is in zicht en de grote vakantie staat voor de deur. Leerlingen, leraars, ouders en directies: iedereen kijkt uit naar de vakantie en het is hen ook van harte gegund. Normaal gezien loopt het schooljaar van 1 september tot en met 30 juni. Aangezien 30 juni 2008 op een maandag valt, hebt u beslist om daar een vrije dag van te maken. In uw Nieuwsbrief van 7 mei 2008 geeft u aan dat dit een vrije dag is voor de leerlingen. Over de leerkrachten zegt u niets. Bij schooldirecties en leraren heerst dus verwarring: eindigt ook voor hen het werk op 27 juni en kunnen ze vanaf dan met verlof gaan? Kunt u daarover duidelijkheid scheppen?

In dat verband kunnen we in de pers lezen dat steeds meer ouders vroeger met vakantie vertrekken. Ze wachten niet tot vrijdag 27 juni, maar gaan al op de avond van donderdag 26 juni met verlof. Dan kunnen we niet voorbijgaan aan een min of meer fundamentele discussie over de samenstelling van de examenroosters. Veel directies organiseren de examens steeds vroeger, waardoor de leerlingen ook vroeger thuis zijn en de periode tussen het einde van de examens en de start van de vakantie enkele dagen telt. Ouders moeten hun werk en vakantie daaraan aanpassen. Omdat de kinderen al thuis zijn, overwegen de ouders om vroeger met vakantie te gaan, want dat is goedkoper.

We hebben er veel begrip voor dat de scholen tijd nodig hebben om examens te verbeteren en te delibereren. Toch willen we van u vernemen of u initiatieven neemt om met de inrichtende machten te overleggen, zodat de komende jaren iets beter samengestelde examenroosters worden aangeboden en de periode tussen het einde van de examens en de start van de vakantie zo kort mogelijk wordt gehouden. En kunt u bevestigen dat de werktaken van de leraren ook eindigen op 27 juni, en zij dus op maandag 30 juni niet meer naar de school moeten?

De voorzitter: Mevrouw Tamsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me graag aan bij wat mevrouw Libert zei. Ik zou het probleem toch in een iets breder perspectief willen plaatsen.

De afgelopen dagen is er veel heisa geweest over het einde en het begin van het schooljaar. Voor veel leerlingen is het positief dat ze na een periode met examenstress nu al met vakantie kunnen. Ook sommige ouders vinden dat positief. In de media kwam echter ook verontwaardiging van ouders aan bod. Het gaat dan vooral om werkende ouders, die problemen hebben met de opvang van de kinderen. Ik denk dat het vooral gaat over kinderen die in de eerste graad van het secundair onderwijs schoollopen. Die ouders maken zich vooral zorgen over het gebrek aan toezicht op de kinderen.

Veel ouders vinden het bijna vanzelfsprekend dat scholen zorgen voor de opvang van de kinderen, uitgerekend op het ogenblik dat scholen een heel belangrijke rol vervullen: op een rustige manier delibereren. Mijn eigen kinderen vinden het positief en plezierig dat de leerkrachten een week uittrekken om grondig te delibereren.

De vraag van de ouders kan terecht lijken, maar ik heb er toch een probleem mee dat ouders ervan uitgaan dat scholen op zeer belangrijke momenten in het schooljaar, bijvoorbeeld bij de deliberatie, ook voor de opvang van de kinderen moeten zorgen. Ik vind het een beetje jammer dat door toedoen van de ouders de maatschappelijke nood naar de opvang van kinderen een nieuwe zorgvraag wordt voor de school.

De regelgeving die het mogelijk maakt dat tijdens het schooljaar een beperkte periode wordt vrijgemaakt om op een degelijke manier de prestaties van leerlingen te beoordelen, moet behouden blijven. Elke leerling heeft recht op een weloverwogen en eerlijke beoordeling. Maar er rijst, zoals al gesteld, een probleem rond de opvang van leerlingen. We mogen de oplossing niet alleen van de scholen verwachten. Mijnheer de minister, welke andere oplossing ziet u hier?

Mijn collega heeft ook het probleem aangeraakt dat mensen vroeger met vakantie gaan. Het wordt hier bijna voorgesteld alsof dat ieders recht is. Het is inderdaad voor sommige ouders een goedkopere oplossing om iets vroeger op vakantie te vertrekken. Maar we moeten toch ook kijken naar de problematiek van het luxeverzuim. Je ziet steeds meer ouders vroeger vertrekken, maar ze komen ook later in de maand september terug op school met hun kinderen. Ik wil graag van u vernemen, mijnheer de minister, welke maatregelen u in dit verband zult nemen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik wil eerst antwoorden op de precieze vraag van mevrouw Libert over 30 juni. Wij hebben inderdaad beslist dat voor de leerlingen het schooljaar eindigt op 27 juni. Dat is logisch. Waarom zou je hen de maandag na dat weekend nog eens doen terugkomen? Dat zou voor veel ouders een beetje treiterachtig overkomen.

Voor de leerkrachten is het anders. De directies weten dat, en ik heb het bij vele gelegenheden ook al gezegd: voor leerkrachten eindigt het schooljaar op 30 juni. Dat is in hun belang. Neem bijvoorbeeld iemand die tijdelijk is aangesteld in een vacant verklaarde betrekking. Zo iemand moet uit dienst worden gemeld. Hij wordt uit dienst gemeld op 30 juni. Anders moet hij eerder uit dienst worden gemeld. Dat is niet erg interessant voor de betrokkene. Voor tijdelijken in een niet-vacante betrekking is de regeling anders. Daar wordt men uit dienst gemeld op het ogenblik dat er een dienstonderbreking is.

Over het algemeen is dat een rechtsbescherming van de betrokken leerkracht. Het is in het belang van de leerkracht dat het contract loopt tot 30 juni. Ik spreek over diegenen voor wie dan de situatie verandert. Ik heb het natuurlijk niet over de vastbenoemden. Dat betekent uiteraard ook dat de directie aan die leerkracht kan zeggen dat zijn opdracht inhoudt dat hij op school moet zijn of dat hij iets moet doen in schoolverband op 30 juni, ook al is voor de kinderen het schooljaar dan al voorbij en de vakantie begonnen. Men weet dat. Maar ik geef toe dat ik daarover dikwijls vragen krijg.

Ik kom nu bij het punt dat u beiden aanraakt en dat ook mij nogal bezighoudt. Ouders die voor het einde van het schooljaar met de kinderen op vakantie vertrekken, ouders die pas op 3 of 4 september met de kinderen terugkomen, en dan het probleem van ouders die geen opvang hebben voor hun kinderen maar die niet op vakantie vertrekken en een aantal dagen voor het einde van het schooljaar voor een gesloten schoolpoort staan. Ik vind dat twee keer een probleem.

Ik heb wel een beetje begrip voor ouders die zeggen dat het goedkoper is om op reis te vertrekken voor de schoolvakantie begint, maar ik vind dat ouders een zeer grote fout maken en in overtreding zijn met de wetgeving op de leerplicht. De kinderen moeten op school zijn. Ze missen soms bijzonder belangrijke activiteiten op school. Ze missen ook de gelegenheid tot oudercontact, dat in een aantal gevallen wordt georganiseerd op het eind van het schooljaar. Ik steun de directies die dit niet aanvaarden en niet met de rapporten achter de ouders willen aanlopen.

In het secundair onderwijs is er dan weer een probleem met scholen die vele dagen voor het einde van het schooljaar geen activiteiten of zelfs geen opvang voor de leerlingen organiseren. Ik heb, opnieuw, wel begrip voor die scholen want er is veel werk met deliberaties, maar ik denk dat we er verandering moeten in brengen. Ik ben dat ook van plan. Ik kom daar dadelijk op terug.

Voor de afwezigheden zijn we de puntjes op de i aan het zetten. Bij het begin van het schooljaar vraag ik vanaf nu een extra en een strenge controle op afwezigheid in het begin van september. Vanaf nu zijn de scholen verondersteld zeer goed in het oog te houden en ook te laten weten wie er de eerste dagen van september niet opdaagt. Bovendien is het zo dat ik de scholen een beleid vraag over ongewettigde afwezigheid of problematische afwezigheid. De scholen moeten dit noteren vanaf dag één. Ook dat 'luxespijbelen' van kinderen die op vakantie vertrekken of die laat uit vakantie terugkomen, is problematische afwezigheid en moet opgevolgd en gemeld worden door de scholen. De scholen moeten daar een beleid tegenover plaatsen.

U weet dat ik vanaf nu ook genereuzer ben – en terecht – met schooltoelagen voor gezinnen met een bescheiden

inkomen, maar dat is wel gekoppeld aan afwezigheid op school. Wie herhaaldelijk in de fout gaat, kan een probleem krijgen met die schooltoelage.

Voor het einde van het schooljaar in het secundair onderwijs zal ik een dubbele maatregel voorstellen. Ik ben die aan het uitwerken. Ik wil die ook doorzetten, hoewel er nog overleg nodig is. Om te beginnen wil ik het aantal dagen waarop een secundaire school aan de leerlingen kan zeggen dat er geen les is, verminderen van maximaal 30 tot maximaal 25. Ik wens dat het maximumaantal dagen dat een school kan besteden aan examens, deliberaties en evaluaties, vermindert van 30 naar 25.

Daarnaast wens ik dat de scholen opvang bieden aan ouders en leerlingen die daarom vragen. Liefst zou ik ook hebben dat er zinvolle activiteiten worden georganiseerd. Ik denk niet dat we kunnen dulden dat ouders die allebei gaan werken of alleenstaande ouders die gaan werken, geen opvang hebben voor leerlingen van 12, 13, 14 of 15 jaar en dat die op straat moeten lopen.

Het is dus mijn duidelijke doelstelling om het aantal lesvrije dagen te verminderen, en ik wil dat scholen opvang van leerlingen tot de laatste dag van het schooljaar verzorgen. Op die manier wijzen we scholen op hun verantwoordelijkheid. We moeten ook ouders op hun verantwoordelijkheid wijzen dat ze niet op vakantie vertrekken voor het schooljaar gedaan is en dat ze er bij het begin van het schooljaar moeten staan. Dat zijn cruciale momenten in het leven van de school en dus in het leven van de kinderen. Men moet daar respect voor hebben.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Mijn eerste vraag ging over de aanwezigheid van leerkrachten op 30 juni. Ik begrijp heel goed dat er technische aspecten zijn die een strikte uitwerking vragen, maar ik kan me niet voorstellen dat we aan leerkrachten gaan vragen om op 30 juni voor de klas te staan als er geen leerlingen zijn.

Minister Frank Vandenbroucke: Er zijn ook andere dingen dan voor de klas gaan staan. Overigens beslist de schooldirectie daarover, want het gaat over de rechtsbescherming van die mensen. Iemand die tijdelijk is aangesteld in een vacante betrekking, komt in de werkloosheid terecht.

Mevrouw Laurence Libert: Maar andere leerkrachten, die niet in die positie zijn, kunnen toch gerust thuis blijven. Ik snap niet dat zij massaal voor lege klassen zullen moeten staan.

Minister Frank Vandenbroucke: Mag ik nog eens herhalen dat er in een school andere dingen zijn dan voor een klas staan?

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, u hebt duidelijk gesteld dat scholen een nuttige invulling moeten geven voor de leerlingen, tot de laatste dag. Als we aan ouders vragen om de leerplicht te respecteren en hun kinderen op school te houden tot de allerlaatste schooldag, moeten we ook kunnen verwachten dat de leerlingen een nuttige invulling krijgen. Anders mogen we dat ook niet vragen van de ouders, denk ik.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat het goed is dat met betrekking tot de afwezigheden of het luxeverzuim extra controles zullen worden gevoerd. Mijnheer de minister, ik vind het ook een zeer goede uitspraak dat de verhoogde schooltoelage gekoppeld wordt aan de effectieve aanwezigheid van leerlingen op school.

In de praktijk merk ik dat men vroeger tijdens de laatste schoolweek in veel meer activiteiten voorzag. Ik heb – maar dat is misschien subjectief – een beetje het gevoel dat men daar nu veel soepeler mee omgaat dan een aantal jaren geleden.

Ik denk dat het heel belangrijk is dat de kinderen ook in de laatste week, vooral voor werkende of alleenstaande ouders, nog zinvolle activiteiten kunnen doen. Ik heb hier gehoord dat eigenlijk iedereen een beetje verantwoordelijk is, zowel de ouders, voor het naleven van de schoolplicht, als de scholen, die opnieuw gesensibiliseerd worden voor het organiseren van zinvolle activiteiten.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Mijnheer de minister, het is inderdaad een leerplichtonderwijs van 1 september tot 30 juni. Dan is het logisch dat u correct en consequent handelt en dat iedereen aanwezig moet zijn. De ouders weten dat van 1 september tot 30 juni de kinderen op school horen te zijn. Dan hoort er ook opvang te zijn en horen de leerkrachten aanwezig te zijn.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer de minister, ik ben eigenlijk zeer tevreden met uw antwoord. U stelt duidelijk dat ouders de verantwoordelijkheid hebben om de leerplicht na te leven, maar ook dat scholen de verantwoordelijkheid hebben om in opvang te voorzien voor de kinderen.

Ik kan u volgen als u zegt maatregelen te willen nemen om het aantal dagen te beperken, van 30 naar 25. We moeten natuurlijk opvolgen dat dat geen verzwaring is van het examenrooster en er eigenlijk een spreiding gebeurt op het einde van het schooljaar, zoals we zelf verwachten dat de scholen dat gaan organiseren. Maar ik denk dat we ook vertrouwen moeten hebben in de scholen om dat op een positieve manier aan te pakken.

Ik volg u ook volledig als u zegt dat de school zinvolle activiteiten moet organiseren op het einde van het schooljaar. Ik stel vast dat ouders daar soms vragen bij stellen. Zij vragen zich af of het nu zo belangrijk is dat hun kind de laatste dagen van het schooljaar op school blijft, als enkel nog ontspannende activiteiten worden aangeboden en als ze op hetzelfde moment de kans krijgen om tegen veel voordeliger prijzen op vakantie te vertrekken.

Ik denk dat het heel belangrijk is dat scholen goed nadenken over welke activiteiten ze aanbieden en goed communiceren met de ouders waarom het zinvol is dat hun kind wel op school aanwezig is. De school is perfect in de mogelijkheid, ook al zijn de examens gepasseerd, om nog zeer zinvolle activiteiten te doen met jonge mensen die nog een hele weg hebben af te leggen in onze samenleving. Scholen moeten daar veel aandacht aan besteden in de communicatie naar ouders.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, ik denk dat dit probleem voor een deel een maatschappelijk probleem is. De voorbije weken is er heel wat over gezegd. Ik heb u ook gehoord in een radioprogramma daarover.

Ik denk dat, zoals u stelt, we zeer consequent moeten zijn. Ik wil toch een onderscheid maken tussen de -12-jarigen en de +12-jarigen. Het is duidelijk dat voor het basisonderwijs, buiten de datum van 30 juni waar nu een beslissing over genomen is, ook de buitenschoolse kinderopvang voor kinderen tot 12 jaar daarop inspeelt. Een korte enquête leert mij dat heel wat buitenschoolse kinderopvang op maandag 30 juni al van start gaat en men niet wacht tot 1 juli. Ik denk dat dat lovenswaardig, terecht en te ondersteunen is.

Het andere probleem stelt zich vooral, denk ik, bij de +12-jarigen en vooral bij de jongeren van de eerste graad van het secundair onderwijs. Ik denk dat we daar stringent moeten optreden. De school heeft wel degelijk een verantwoordelijkheid naar deze kinderen. Niet alleen de data liggen vast, maar men moet ook verantwoordelijkheid nemen.

Ik heb natuurlijk begrip voor het feit dat er evaluaties zijn en dat de scholen niet over één nacht ijs willen gaan bij deliberaties en dergelijke, maar we moeten zoveel mogelijk trachten om de kinderen in de school te hebben tot op het moment dat de vakantie start. Mijnheer de minister, het is in elk geval een klacht die we van ouders hoe langer hoe meer krijgen, dat men geen opvangmogelijkheden heeft.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank de vraagstellers. Ik zou er toch

willen voor pleiten om de scholen niet al te veel te stigmatiseren. Het einde van een schooljaar is een periode van grote stress. Heel wat scholen gaan inderdaad goed om met verantwoorde activiteiten, die al worden gepland tijdens de maanden april en mei. Veel scholen huren sportaccommodatie af, werken met de plaatselijke sportmonitoren of werken met trainers van clubs in samenspraak met de leraren lichamelijke opvoeding om hele sporttornooien te organiseren, die zelfs tot drie dagen duren. Ook in culturele centra zijn ze actief. Heel wat scholen zijn goed op weg. We mogen niet alle scholen over dezelfde kam scheren. Dit is trouwens al een heel goede invulling van het concept brede school waar we allemaal aan denken.

Heel wat ervaren leerkrachten maken van 30 juni gebruik om een halve dag te vergaderen, zij het over vakoverschrijdende eindtermen of voor vakvergaderingen. Dat zijn vier tot vijf avonden gespaard in de maand september. Dat is een winstsituatie. Ze bereiden zo het volgende schooljaar voor. Op dat vlak heeft de minister overschot van gelijk.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik wil me eerst verontschuldigen bij mevrouw Libert omdat ik haar heb onderbroken. Ik heb dat gedaan omdat ik erg verbaasd was over uw uitdrukking. De leerkracht is al lang niet meer iemand die alleen maar voor de klas staat en een les geeft. Dat is bijna beledigend voor leerkrachten, maar u bedoelt het zo niet. Leerkrachten doen inderdaad ook wat de heer De Cock zegt, namelijk vergaderen in vakgroepen, nadenken over de manier waarop ze het aanpakken, pedagogische studiedagen volgen enzovoort. Wij geven vrij voor pedagogische studiedagen in de loop van het jaar. Waarom zou men dan in sommige scholen – dat is geen verplichting – op 30 juni niet eens samen dingen bekijken? Dat kan, ook al zijn er geen leerlingen meer. Dat kan, maar voor mij moet dat niet. Het is een deel van de normale opdracht van leerkrachten.

Dat brengt me bij het fundamentele punt, mevrouw de voorzitter, namelijk het goede gebruik van de schooltijd. Ik til daar nogal zwaar aan. Ik denk dat enkele mensen dat ook duidelijk hebben gemaakt in de discussie. Als we gelijke kansen willen geven aan alle kinderen in Vlaanderen om het goed te doen dankzij de school, dan zijn het met name die kinderen die niet thuis allerlei boeken hebben, die geen ouders hebben die zelf voortdurend bezig zijn met culturele activiteiten of voortdurend informatie opzoeken op websites, uitstapjes organiseren enzovoort. De kinderen die dat niet hebben – dat is maar een minderheid – hebben nood aan schooltijd, aan tijd samen doorbrengen op school en bijleren op school, bijvoorbeeld goed Nederlands leren spreken. Ik wil de schooltijd die we in Vlaanderen hebben, niet verlengen. Ik ga niet de Nederlandse toer op. Ik wil hem ook niet laten inkrimpen. Ik wil erover waken dat we die schooltijd goed gebruiken.

We hebben in het secundair onderwijs afgerond 180 dagen schooltijd. Daar 30 dagen uithalen als een maximum voor evaluatie, is te veel. Mevrouw Helsen heeft gelijk dat we moeten opletten dat daardoor de examenroosters niet zwaarder worden. Ik denk niet dat dat het geval is als je gaat naar 25 dagen. Beperk wat je lesvrij hebt gemaakt en gebruik die schooltijd met die leerlingen, ze hebben dat nodig.

Waarom is er wel wat druk? Ik heb daar begrip voor. De leerkrachten vandaag moeten veel stipter delibereren. Ze zijn meer gevat door allerlei klachten en juridische procedures. Ze steken meer tijd in deliberaties, dat is de druk van de samenleving. Daar heb ik begrip voor. Daarom ben ik ook wat bang voor een verdere juridisering van wat er gebeurt om en rond scholen. Respecteer het oordeel van de leerkrachten. Het is omdat we zoveel juridiseren dat ze zoveel procedures moeten volgen.

Het moet echter mogelijk zijn die maximale lesvrije tijd wat in te krimpen. Ik wil daar echt mee doorzetten. Ik ben het wel helemaal eens met de heer De Cock. Mijnheer De Cock, veel scholen doen fantastische dingen. Daarnet liep ik door een rij schoolkinderen die op woensdagnamiddag van de trein waren gestapt om Brussel te bezoeken. Op woensdagnamiddag! Dat is fantastisch. Zo zijn er ontzettend veel scholen die leuke dingen doen.

Ik ben het ten slotte eens met mevrouw Helsen: we moeten ouders ervan overtuigen dat het zinvol is, maar de meeste kinderen gaan graag naar de basisschool voor die activiteiten, hoor. Die moet je er niet heen jagen. Dat geldt zeker voor kleuters: die gaan graag. Laten we hier dus de kinderen volgen.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, ik dank u voor de duidelijkheid over het verlof van de leraren. Al diegenen die daar nu nog aan twijfelden, hebben nu meer duidelijkheid gekregen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de subsidiereglementen voor infrastructuurwerken aan verenigingslokalen en aan particuliere sportinfrastructuur

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik stel hier opnieuw een vraag over het opstarten van het fonds voor verenigingslokalen. Een aantal weken heb ik inderdaad een actuele vraag gesteld over de stand van zaken.

Mijnheer de minister, bij de eerste begrotingscontrole hebt u 1 miljoen euro vrijgemaakt voor het opstarten van dat fonds. De bedoeling is dat daar jaarlijks 1 miljoen euro bij zou komen. Toen werd echter ook gezegd dat er een reglement zou worden opgemaakt op basis waarvan verenigingen projecten kunnen indienen en gebruik kunnen maken van die subsidies.

Op 6 mei heb ik u in de commissie ondervraagd over de stand van zaken. Ik citeer uw antwoord: "Het is duidelijk dat hierbij, hoewel niet uitsluitend, vooral jeugdwerkaccommodatie zal worden bediend. Een reglement ter zake wordt heel binnenkort gecommuniceerd. De eerste subsidiedossiers worden nog dit jaar behandeld en toegewezen. We zullen dit miljoen ook dit jaar vastleggen."

Enkele weken geleden heb ik u dan gevraagd wat de stand van zaken was, conform het Cultuurpact, over de adviezen. Ik vroeg of er al advies was uitgebracht over het reglement en wanneer dat zou worden bekendgemaakt. Daarop gaf u het volgende antwoord: "Er is spoedadvies gevraagd aan de Strategische adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Uiterlijk midden juni maken we het reglement bekend. Voor 1 september dienen de projecten ingediend te zijn."

Medio juni is ondertussen voorbij, dus sta ik hier terug. Het is heel belangrijk dat dit van nabij wordt gevolgd, daar de verenigingen ook moeten weten waar ze staan. Het baart me wat zorgen dat we ondertussen niets meer hebben gehoord. Enkel in de nieuwsbrief van de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk hebben we kunnen lezen dat er een aantal krachtige suggesties zijn gekomen vanwege de adviesraden. Ik wil die even citeren. In de nieuwsbrief staat het volgende: "De raad wil immers voorkomen dat er onrealistische verwachtingen worden gecreëerd bij een massa jeugd-, sport- en cultuurverenigingen. Daarom pleit de raad er dan ook onder andere voor om met een duidelijke doelgroep en één prioritair thema te werken, dat om het jaar of om de twee jaar kan wisselen voor doelgroepen." Dat was de eerste suggestie. Een tweede suggestie betreft de timing. Daar hebben we het een aantal weken geleden over gehad, naar aanleiding van de actuele vraag. De raad stelt dat de timing erg krap is: "1 september is nauwelijks haalbaar. In de zomermaanden hebben verenigingen andere dingen aan het hoofd, zoals bijvoorbeeld jeugd- en sportkampen organiseren."

Ten slotte dringt de adviesraad er in een derde suggestie op aan dat op een duidelijke en toegankelijke wijze zou worden gecommuniceerd over het reglement: "Een verduidelijkende brochure kan daartoe bijdragen. Eventuele negatieve beoordelingen moeten uitgebreid worden gemotiveerd, zodat de verenigingen weten waaraan ze zich moeten houden."

Dat zijn drie belangrijke elementen die de adviesraad aankaart. Dat is toch wel belangrijk bij de beoordeling van het reglement. Maar daar komt nog bij – het is niet enkel de datum van half juni die mij zorgen baarde – dat ik vorige week vrijdag op de website van de administratie Sport plots te lezen kreeg: “Op 4 juni 2008 keurde Bert Anciaux, Vlaams minister voor Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, het reglement inzake de subsidiëring van sportinfrastructuur aan de particuliere sector goed.”

Dat is een nieuw reglement. Men spreekt hier over 1 juli als uiterste indieningsdatum. Dat is nog veertien dagen. Daar stel ik me vragen bij, zeker als ik zie dat er in het reglement wordt gevraagd naar de technische omschrijving van een projectinfrastructuur. Het moet integraal toegankelijk zijn, daar moeten stappen voor ondernomen worden. Er moet informatie bij zitten zoals bouwvergunning, attesten van vergunningen en stand van zaken van de MER. Er moet een investeringsplan worden weergegeven. Er moet advies inzake brandveiligheid worden toegevoegd. Al die documenten liggen niet zomaar klaar in de schuif van de potentiële projectindieners. Evenmin zal men ze in veertien dagen kunnen verzamelen, zelfs niet met alle mogelijke goodwill van de lokale besturen.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat u dit reglement louter als rookgordijn gebruikt voor dossiers die waarschijnlijk al op uw bureau liggen. Ik kan me niet inbeelden dat de particuliere sector zijn dossiers in veertien dagen tijd ingediend krijgt.

Wanneer zal het subsidiereglement worden goedgekeurd en bekendgemaakt? Wat hebt u gedaan met de adviezen van de adviesraden? Waarom is er een nieuw subsidie-reglement voor particuliere infrastructuur? Werd hierover – conform het Cultuurpact – het nodige advies gegeven?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: U mengt twee zaken door elkaar. Al heel vele jaren staat op de begroting een post waarmee de topsportinfrastructuur wordt ondersteund. Vroeger was er een basisallocatie – die bestaat nog maar er staan nu alleen gesplitste ordonnanceringskredieten op – die diende voor de sportinfrastructuur in samenwerking met de gemeenten. Dat is enkele jaren geleden gestopt omdat de middelen overgeheveld zijn naar het Investeringsfonds en vervolgens naar het Gemeentefonds. Hier gaat het niet over de gemeentelijke sportinfrastructuur. Het gaat al helemaal niet over het verenigingsleven binnen sport. Het gaat over de grote topsportinfrastructuur. Daar werden in het verleden altijd middelen aan gependend, vanuit de begroting besproken in het parlement, ook op basis van het begrotingsdecreet, maar er is nooit een reglement voor opgesteld.

Die dossiers worden vanzelfsprekend op de Vlaamse Regering beslist omdat het gaat over investeringssubsidies

die de delegatiebevoegdheid overschrijden. Ik heb bij de eerste begrotingscontrole extra middelen kunnen vrijmaken om te investeren in afwachting van de investeringen die we via het Sportinfrastructuurdecreet gepland hebben vanaf 2009. Ik heb extra middelen bekommen die niet dienen voor topsport. Dat is goedgekeurd in dit parlement. We gaan 2 miljoen euro nieuwe eenmalige investeringen vrijmaken voor de topsportinfrastructuur. Dit heeft niets te maken met het verenigingsleven. Wat die dossiers betreft, heb ik beslist voor de eerste keer – het is nooit gebeurd – toch een reglement op te maken.

Dit reglement heeft twee luiken. Enerzijds is er een eerste beoordeling nog voor de zomer, want het grootste deel van de middelen moet nog kunnen worden vastgelegd in 2008. Dat wil zeggen dat de dossiers klaar moeten zijn, dat er een beoordeling geweest is en een toekenning. Daarna moeten ze nog helemaal worden vastgelegd. Er moeten dus vrij snel beslissingen genomen worden en daarom is de periode relatief kort, maar er is voorzien in een tweede indienperiode in het najaar. Ik denk dat we daarmee eigenlijk regulariseren en het meer toegankelijk maken, want het wordt aan het ruime publiek bekendgemaakt. De voorwaarden werden voorzien en zijn op basis van het decreet, met name voor de topsportinfrastructuur, ook in het parlement besproken.

Mevrouw Rombouts, het tweede waarop u doelt, is het reglement op het verenigingslokaal. Het is juist dat u voor wat het reglement op de verenigingslokalen betreft, hebt gevraagd of het mogelijk is om er een advies over te vragen. Wij hebben dit advies gevraagd aan de sectorraad. Het is sinds enkele dagen binnen. Ik heb hier op een vorige vraag geantwoord dat ik midden juni het definitieve reglement wou hebben. U hebt gelijk, 15 juni is verstreken, maar ik ga ervan uit dat midden juni een beetje ruimer kan worden geïnterpreteerd. Laat ons zeggen dat 18 juni nog net tot midden juni behoort. U zult mij dat toch wel toestaan, want drie dagen voor en drie dagen na 15 juni lijken mij nog midden juni te zijn. Vandaag staat het definitieve reglement op de website. Er werd wel degelijk rekening gehouden met de opmerkingen waar u naar verwijst.

Het reglement dat vorige week vrijdag aan de regering werd meegedeeld is het reglement voor de sportinfrastructuur.

Het is misschien interessant om hier voor de eerste keer duidelijk te maken welke opmerkingen van de adviesraad werden overgenomen. Er werd door de adviesraad voorgesteld om geen nodeloze verwachtingen te doen ontstaan. Ik heb daar de vorige keer ook op gewezen. De raad stelde voor om het voor één, twee of enkele jaren toe te spitsen op één sector. Ik ben daarop ingegaan en ik zal in het begin en tot nader order, laten we zeggen voor minimum twee jaar, eerst inzetten op

de jeugdsector. Die sector heeft een grote nood aan verenigingslokalen. We gaan in dus op dit advies.

Ook werd gevraagd of we rekening kunnen houden met het feit dat tijdens de verlofperiode een deel van de jeugdwerkers bezig zijn met de kampen, iets wat we hier twee weken geleden hebben besproken. We hebben gezegd dat ze natuurlijk niet de hele tijd met de kampen bezig zijn. De laatste veertien dagen van augustus worden bijzonder weinig kampen georganiseerd, de grote piek zit nog steeds tussen 15 juli en 15 augustus. Bovendien gaan de meesten, uitzonderingen niet te na gesproken, voor een periode van tien dagen of twee weken op kamp. In elk geval houden we rekening met het feit dat er een beetje ruimte moet worden gecreëerd en daarom verlengen we tot 15 september.

Er was een vraag over de subsidiëring. De sectorraad stelt voor om investeringen vanaf 10.000 euro voor subsidiëring in aanmerking te nemen. Wij hadden 25.000 euro vooropgesteld om een toevloed aan dossiers te vermijden. Ik ben daar toch op ingegaan en ik heb het bedrag verlaagd van 25.000 euro naar 15.000 euro.

Een laatste vraag die u stelde, betrof de communicatie. Dat is een terechte vraag. Het ontwerp stond al enige tijd op de website en vandaag staat de definitieve versie op de website, na de aanpassing die we deden naar aanleiding van het advies. Via de kanalen van de administratie wordt het ook verder verspreid. De Verenigde Verenigingen hebben de opdracht gekregen, en nemen die opdracht ook met graagte op zich, om het reglement te verspreiden bij de verenigingen.

Ik ga via de Jeugdraad en het Steunpunt Jeugd vanzelfsprekend ook een beroep doen op die organen om iedereen in kennis te stellen van het reglement. De Verenigde Verenigingen zullen ook een toelichting in een folder verspreiden. Dit alles gebeurt in de eerste week van juli.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Wat betreft het reglement voor de subsidiëring van verenigingslokalen, is het positief dat u ingaat op de bemerkingen van de adviesraad. Ik ben ook tevreden dat jeugdverenigingslokalen een prioriteit krijgen, aangezien er inderdaad hoge noden zijn. Ik ben ook tevreden dat u de indiendatum wat verschuift.

Minister Bert Anchiaux: Ik wil er even op wijzen dat er een tweede indiendatum is, namelijk 1 november. Ook dan kunnen er dus opnieuw documenten of dossiers worden ingediend. Dat is voor degene die iets meer tijd nodig hebben.

Mevrouw Tinne Rombouts: Dat is inderdaad heel belangrijk. Tegen 15 augustus zullen de meeste

jeugdverenigingen misschien al op kamp zijn geweest, maar er zijn er nog altijd die dan pas op kamp gaan. Bovendien zijn er ook een aantal mensen die herexamens hebben, enzovoort. De zomervakantie is dus een uitermate slechte periode voor jeugdverenigingen om met zulke dossiers bezig te zijn. Ik ben dan ook tevreden, zeker als er ook nog een tweede indiendatum is. Daarbij is het ook belangrijk om nu de vinger aan de pols te houden op het vlak van de communicatie.

Ik wil nog even terugkomen op het punt van de subsidiëring van particuliere sportinfrastructuur. U haalt aan dat het niet over de gemeente, noch over verenigingen gaat. In het reglement lezen we: “De aanvrager is hetzij een topsportschool, hetzij een topsportclub in samenwerking met de gemeente, hetzij een universitair topsportcentrum of vervult een bijzondere regionale functie.” Ik weet niet hoe we die bijzondere regionale functie dan moeten interpreteren. In elk geval hebben ook die mensen ruimte en tijd nodig om een goed dossier te kunnen indienen, of er zou eventueel al een dossier moeten klaarliggen. Maar dat kan niet de bedoeling zijn.

U haalt aan dat er nooit een reglement is geweest, en dat er wel al geruime tijd een basisallocatie in de begroting staat. Dat klopt, maar in de begroting die we reeds besproken hebben, lees ik bij die basisallocatie: “Er zal dan ook vanuit de Vlaamse Regering, waar mogelijk, ondersteuning worden gegeven aan nieuwbouw of aanpassing van bestaande sportinfrastructuur en sportcentra met een topsportfunctie die internationaal niveau haalt en mogelijk maakt, en dit in samenwerking en samenwerking met alle betrokken actoren.”

Mijn vraag blijft dus of er advies is gevraagd. Enerzijds wordt hier duidelijk aangegeven dat dat in samenwerking zal gebeuren met de betrokken actoren, anderzijds wordt er in het Lokaal Cultuurpact aangegeven dat er over elk reglement een advies moet worden gegeven. Ik wil u erop wijzen dat er in het verleden reglementen waren die al ter discussie gestaan hebben, waarbij bezwaren werden ingediend. Ik zou niet willen dat toegekende subsidies door de regering, teruggefloten worden omdat er geen advies over wordt gegeven.

U haalt aan dat er nooit een reglement is opgemaakt en dat er in de laatste tien jaar nooit een reglement is geweest. Ik heb echter wel een decreet teruggevonden over die basisallocatie. Er is ooit een decreet opgesteld, namelijk het decreet betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van particuliere sportinfrastructuur. In het laatste artikel van dat decreet staat wel duidelijk: “De regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.” Het klopt dat het decreet niet in werking is, maar er bestaat dus wel degelijk een decreet.

Nu wordt er een reglement voorgelegd. Is dat met elkaar gelinkt of niet? En waarom wordt er nu met een

reglement gewerkt en wordt het decreet niet in werking gesteld of aangepast? En wat met de stand van zaken van de adviezen?

Minister Bert Anciaux: Ook hier worden twee zaken door elkaar gemengd. Een reglement dat geen decreetale basis heeft, is binnen Cultuur mogelijk voor een maximale periode van drie jaar, en daarvoor moeten vanzelfsprekend ook de nodige adviezen worden aangevraagd. Dat is ook het geval bij Sport en Jeugd.

Vanzelfsprekend is het iets heel anders als je dat ook kunt doen op basis van een bestaand decreet en indien er op zich geen reglement nodig is om een rechtsgrond te hebben om deze beslissing te nemen.

Dat is in het verleden altijd zo geweest. Er is een decreetale basis. Op zich is er geen gebrek aan rechtsgrond om deze beslissing te nemen. Ik wil het toch doen via dit reglement om het juist ruimer bekend te maken. Het is een korte periode omdat we in 2008 de vastleggingen moeten doen. Er is echter een tweede periode voor eventuele dossiers die van nul moeten vertrekken. Het gaat over dossiers waarvan tijdens de begrotingsbesprekingen is gezegd dat er noden zijn waarvoor eenmalig extra middelen moeten worden vrijgemaakt. Elke regering en elke minister was in het verleden en is in de toekomst vrij om eenmalige extra impulsen te geven. Ik heb dat gedaan en heb daar wel degelijk, zoals u zelf zegt, een decreetale basis voor.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, ik zeg dat er een decreet is. U zegt dat u een reglement wilt opstellen omdat u het ruimer bekend wilt maken. Ik meen echter dat men een decreet ook ruim bekend kan maken zonder dat daar een reglement voor nodig is. Ik vind dat argument een beetje tricky.

Wat het lokaal pact betreft, is er een probleem van interpretatie. In artikel 12 van het Cultuurpact staat: "De bepalingen van de artikelen 10 en 11 van deze wet zijn niet van toepassing op toelagen die dienen om nieuwe experimentele initiatieven te steunen. In dat geval mogen deze starttoelagen slechts worden verleend gedurende ten hoogste drie dienstjaren. Het besluit tot toekenning moet het voorwerp zijn van een met reden omkleed advies van de bevoegde adviesorganen."

Er zijn in het verleden reglementen geweest die in strijd waren met het Cultuurpact en waartegen dus bezwaar is ingediend. Ik vrees dat we, wanneer iemand niet tevreden is omdat er geen subsidies worden toegekend en een bezwaar indient, in een probleemsituatie terecht kunnen komen op basis van het Cultuurpact.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de gevolgen van het Ierse neen tegen het verdrag van Lissabon en mogelijke initiatieven van de Vlaamse Regering voor een breed maatschappelijk debat over het Europese project

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige donderdag, 12 juni, was een zwarte dag in de geschiedenis van de Europese Unie. Ierland heeft op die dag het Verdrag van Lissabon verworpen. In België is het verdrag, zowel in de Kamer als in de Senaat, al goedgekeurd. Het is echter nog altijd wachten op een Vlaamse goedkeuring.

De referenda over de Europese grondwet die in 2005 plaatsvonden in Frankrijk en Nederland, en het referendum dat vorige week plaatsvond in Ierland maakten op een pijnlijke wijze duidelijk dat de Europeanen niet langer hun politieke leiders volgen in het Europees project. Het neen van Ierland zadelt de Europese Unie op met een levengroot probleem. Voor het Verdrag van Lissabon in werking kan treden, moet het immers goedgekeurd en geratificeerd worden door de 27 lidstaten.

Een van de redenen voor het niet goedkeuren van het verdrag is het gebrek aan duidelijkheid en transparantie van het verdrag. Het is een onleesbaar werkstuk geworden van niet minder dan 270 bladzijden waarin ook protocollen en bijlagen zijn opgenomen en waar de bevolking en ook heel wat politici geen jota van begrijpen.

Een andere belangrijke reden is het gebrek aan betrokkenheid bij de bevolking en bij politici. Zo zei de Ierse Europees Commissaris McCreevy in de aanloop naar het referendum doodleuk dat hij het verdrag niet had gelezen en dat hij dat evenmin verwacht van de Ierse bevolking.

En tot slot, mijnheer de minister, is er nog een hoofdreden waarom het verdrag op een njet is gestuit. Europa heeft nog altijd te kampen met een negatief imago. Als Europa door de bevolking steeds gepercipieerd wordt als dé organisatie die druk zet op de kwaliteit van hun leven en op de zekerheid van hun job, dan zal elke poging die het vertrouwen van de mensen moet winnen, gedoemd zijn om te mislukken. Ik kan het niet beter verwoorden dan met de verklaring die een Europees parlementslid begin deze week heeft afgelegd. Hij zei dat elke regering elke dag de noodzaak van Europa zou moeten verdedigen. Ik verwijs dan ook graag naar de resolutie van de collega's Smet, Roegiers, Loones, Hoebeke en mezelf, die naar aanleiding van de referenda in Nederland en Frankrijk hier in 2005 werd

ingediend. We vroegen de Vlaamse Regering onder andere om het voortouw te nemen bij het op gang trekken van een groot maatschappelijk debat betreffende de Europese Unie.

Mijnheer de minister, welke maatregelen hebt u al genomen en welke maatregelen hebt u al gepland om van het Europees project een gedragen verhaal bij de bevolking te maken en om een breed maatschappelijk debat op gang te brengen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer De Loor, ik moet zeggen dat ik u bewonder voor de wijze waarop u erin slaagt om het Ierse neen te analyseren en de oorzaken ervan aan te duiden.

Ik denk dat dit voor ons bijzonder moeilijk is. Het gaat om een complex gegeven, om een referendum. Er moet dus ook het proces gemaakt worden van een referendum: wat wordt precies beoordeeld bij een referendum? Waarom zegt iemand ja of neen? Er zijn analisten die zeggen dat dit veelal ook gebeurt om andere redenen dan om de vraag die voorligt. Het kan om een afrekening met binnenlandse politieke toestanden gaan. Ik ga daar echter niet verder op in. Wel stel ik dat dit een democratische beslissing is, die gerespecteerd moet worden. Als men de bevolking een vraag voorlegt, dan moet men de uitspraak respecteren. Het is nog te vroeg om te zeggen wat daar de gevolgen van zijn. De Europese Raad komt trouwens morgen en overmorgen samen om net daarover gesprekken te voeren. Daar zal ook overleg worden gepleegd met Ierland. Ik ga daar dus niet op in.

Ik volg u wel als u zegt dat al te vaak de moed, de dadendrang of de motivering ontbreekt om Europa te verdedigen. Dat is een euvel bij veel mensen, ook bij politici. Als het over Europa gaat, wordt zeer vaak de paraplu opgestoken. Minder populaire maatregelen worden dan toegeschreven aan Europa om te stellen dat niet de nationale politici, maar wel Europa de beslissing heeft getroffen. Europa beslist echter gezamenlijk.

We laten na de fundamenten van Europa telkens opnieuw naar voren te brengen. Europa heeft gezorgd voor vrede en stabiliteit. Dat is een argument dat men nog nauwelijks kan gebruiken bij jonge mensen. Die leven in een wereld en in een continent dat al die tijd geen oorlog meer heeft gekend. Dat is nu zo evident dat we steeds opnieuw moeten beginnen met het alfabet aan te leren. Europa heeft inderdaad gezorgd voor een ongekende periode van vrede en stabiliteit. Europa heeft gezorgd voor de grote bloei van de handel, zeker voor een kleine economie als de Vlaamse, die profiteert van die open grenzen.

Europa neemt inderdaad beslissingen waar nationale politici soms minder toe geneigd zijn of wat minder

moed voor hebben. Denk maar aan de afbouw van de staatsschuld en de fameuze Maastrichtnorm. Ik zie dat Europa nu het voortouw neemt inzake maatregelen tegen de klimaatopwarming, het terugdringen van de CO₂ enzovoort.

Ik ben het met u eens dat we de moed moeten hebben om dit verhaal te brengen. Nu mangelt het vaak aan betrokkenheid van de bevolking bij dat project. Vaak leeft hier de perceptie dat Europa iets is dat van boven naar beneden komt, terwijl de inspanningen van de Vlaamse Regering er precies op gericht zijn om Europa van onderuit op te bouwen en daar ook vorm aan te geven.

Mijnheer De Loor, ik geef op een goede manier uitvoering aan de resolutie van 2005. Ik heb daar trouwens niet op gewacht om een hele reeks maatregelen in stelling te brengen. Ik zal ze niet allemaal opsommen. Eigenlijk zou uw vraag voorwerp moeten zijn van een veel breder debat. Juist op het vlak van de betrokkenheid van de bevolking is er heel wat gebeurd. In 2005 is er een soort samenwerking ontstaan tussen de Vlaamse overheid en het middenveld, waarbij een hele reeks activiteiten op het getouw werden gezet: seminaries, studiedagen, colloquia, tentoonstellingen, thematijdschriften, Europacafés enzovoort, over heel Vlaanderen verspreid.

Ik heb, samen met minister Vandenbroucke, een project ontwikkeld om de leerkrachten bij de EU te betrekken. Het was de bedoeling op die manier een multiplicatoreffect te sorteren. Naar aanleiding van de viering van het vijftigjarig bestaan van de EU heb ik dit concept herhaald. Ik heb een hele reeks activiteiten opgezet. Ik zal ze niet allemaal opsommen. De heer De Loor kan de lijst schriftelijk opvragen. Die activiteiten zijn in samenwerking met het middenveld, het verenigingsleven en talrijke organisaties tot stand gekomen. Het Centrum Ryckvelde heeft een didactisch pakket samengesteld. Dit pakket is ruim verspreid.

Ik trek die beleidslijn door. Sinds dit jaar beschik ik over een recurrent budget ten belope van 100.000 euro. We werken op basis van oproepen. De eerste oproep is al met succes afgerond. Het Departement Internationaal Vlaanderen heeft acht projecten goedgekeurd. Op dit ogenblik loopt een tweede oproep. Vanaf 2009 zal ik hiervoor over een recurrent budget van 200.000 euro beschikken.

Tot slot wil ik erop wijzen dat de minister-president, die bevoegd is voor communicatie, een samenwerkingsprogramma met de Belgische federatie heeft opgezet. Het is de bedoeling deel te nemen aan een Europees communicatiemanagementprogramma waarvan de naam me even ontsnapt. Dit programma zal in 2009, 2010 en waarschijnlijk ook later ten uitvoer worden gebracht.

Indien we de bevolking nauwer bij de EU willen betrekken, lijkt het me in eerste instantie belangrijk dat

het Vlaams Parlement hier voldoende bij betrokken is. Hier zetelen de vertegenwoordigers van het volk. Ik heb een hele reeks maatregelen genomen om het Vlaams Parlement nauwer bij de EU te betrekken.

Elk jaar opnieuw laat ik de vele honderden beslissingen van de Europese Commissie voor Vlaanderen prioriteren. Om de zes maanden bezorg ik dit overzicht ter verdere opvolging aan het Vlaams Parlement. Ik geef het parlement een zesmaandelijkse ‘Vlaamse vinger aan de Europese pols’. Elk overzicht wordt maandelijks geactualiseerd. Als minister breng ik na elke ministerraad en na elke Europese top verslag uit.

Hoewel het misschien om een samenloop van omstandigheden gaat, moet ik zeggen dat er misschien toch wat te weinig publieke belangstelling is. Volgens mij kunnen we hier in onze dialogen meer inspanningen voor leveren. We geven heel wat documenten en informatie door. De band tussen Vlaanderen en de EU is vaak groter dan de band tussen de federale staat en Europa. Dit besef leeft te weinig. Wie alle inhoudelijke bevoegdheden van de Vlaamse ministers overloopt, zal merken dat ze allemaal rechtstreeks met de bevoegdheden van de EU verbonden zijn. Voor de federale bevoegdheden geldt dit veel minder. De EU houdt zich heel weinig met de sociale zekerheid of met defensie bezig. De band tussen Vlaanderen en de EU is heel intens. We kunnen hier heel wat bij winnen, maar dan moeten we erin slagen de publieke belangstelling te vergroten. Dit vergt in de eerste plaats een betrokkenheid van de bevolking. Ik geloof in de representatieve democratie. Dit kan best eerst hier, in dit halfroend en in onze commissies, gebeuren.

De heer Kurt De Loor: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik ben tevreden met zijn verwijzing naar het belang van de EU. Dit wordt immers vaak vergeten. De EU zorgt al meer dan 60 jaar voor vrede en stabiliteit in Europa. De minister heeft ook naar de betrokkenheid verwezen. We moeten de hand in eigen boezem durven steken en voor meer betrokkenheid in het Vlaams Parlement pleiten.

In mijn ogen blijven bijkomende middelen en initiatieven noodzakelijk. Er heerst bij de voorstanders van de EU en bij onze politici blijkbaar een onvermogen om de EU daadwerkelijk op straat te verdedigen. Ik verwacht van de Europese Raad, die eerstdaags zal vergaderen, van de Europese Commissie, van de Vlaamse minister bevoegd voor de buitenlandse aangelegenheden en van onszelf, Vlaamse volksvertegenwoordigers, dat ze initiatieven nemen om het vertrouwen in de EU te herstellen. Ik heb daarnet al verklaard dat de bevolking de EU percipieert als een organisatie die blijvend druk op de jobzekerheid en op de welvaart van de mensen zet. Indien dit zo blijft, zal elk initiatief tot mislukken gedoemd zijn.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, het is toch wel merkwaardig hoe heel wat mensen vandaag zeggen dat de Ieren fout hebben gestemd en dat er een tweede referendum moet komen. Sommigen zeggen zelfs dat er helemaal geen rekening moet worden gehouden met de uitspraak van de Ieren omdat het om “een bende katholieke dronkenlappen” gaat – om een van de grote democraten van Vlaanderen te citeren. Dat geeft geen mooi beeld van de democratische ingesteldheid van een aantal mensen.

Gisteren is nog eens bevestigd om de toetredingsgesprekken met Turkije onverminderd voort te zetten, zelfs met twee nieuwe hoofdstukken erbij. Nochtans weet men heel goed dat daar geen draagvlak voor bestaat bij de bevolking. De vraag stelt zich dan hoe men de betrokkenheid van de bevolking wil stimuleren. Met veel geld in pro-campagnes? Of wil men echt een maatschappelijk debat organiseren?

Dat maatschappelijk debat is er geweest in Ierland naar aanleiding van het referendum. Dat debat is er een aantal jaren geleden ook geweest naar aanleiding van de referenda in Frankrijk en Nederland. Er is nergens zoveel over Europa gepraat met argumenten dan in die drie landen naar aanleiding van de referenda. Dat is de reden waarom het Vlaams Belang een voorstel heeft ingediend om ook hier in Vlaanderen een volksraadpleging over het Verdrag van Lissabon te garanderen. Als u een maatschappelijk debat wilt, organiseer dan zo’n volksraadpleging. Ik begrijp dat dit voor een aantal partijen van de meerderheid een gruwel is: het domme volk dat van niets weet, moet zich uitspreken over een verdrag dat essentiële gevolgen heeft voor zijn toekomst. Dat kan niet. Vandaar wellicht dat de voorzitter van Open Vld gisteren heeft beslist dat de goedkeuring van het Verdrag van Lissabon nog voor de zomer door de strot van dit parlement moet worden gejaagd. Dat wordt door sp.a gevolgd. Die partij vindt ook dat dit hier op een drafje moet worden afgehandeld. Ook al is niet duidelijk wat de gevolgen zijn van het Ierse neen en ook al weet op dit ogenblik niemand welke rol voor Vlaanderen is weggelegd na de inwerkingtreding omdat we ter zake nog tot geen afspraken zijn gekomen. Nochtans was er een consensus om eerst die afspraken af te wachten.

Mijnheer de minister, wat denkt u van die gang van zaken? Wat denkt u ervan dat het Verdrag van Lissabon door dit parlement op een drafje moet worden afgehandeld?

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, naar aanleiding van opmerkingen die door de minister zijn geformuleerd, wil ik verwijzen naar het benchmarkproject

en de werkgroep Europa die daarbij was betrokken. Daarin zijn we tot een aantal punten gekomen die gelijklopen met uw opmerkingen, namelijk de grotere betrokkenheid vanuit Vlaanderen en dit parlement bij Europa. Naar aanleiding van de resultaten van het benchmarkonderzoek en de items die op de agenda van dit parlement zullen worden gezet, meen ik te kunnen besluiten dat er een draagvlak is om wat u stelt verder uit te werken in dit parlement. We zijn verheugd te horen dat de fractie van de heer De Loor achter datgene staat wat volgende week zal worden besproken.

Naar aanleiding van de benchmark zijn we ook naar Noord-Ierland gegaan. Daar waren er duidelijk signalen om betrokken te worden bij Europa, om informatie te krijgen en eventueel te leren van onze Dienst Europa. Dit is in tegenstelling met wat in Ierland nu is beslist. Ierland is een van de rijkste lidstaten van de EU als gevolg van alles wat Europa hen heeft aangebracht.

De agendering die we gisteren met de meerderheid hebben bewerkstelligd, is een gevolg van het feit dat we, naast het Brusselse parlement, het enige parlement in België zijn dat de ratificatie nog niet heeft gedaan. België heeft altijd een kerntaak gehad in de Benelux, de EGKS en dergelijke. We zijn een van de kernlanden van de EU en we moeten dan ook een voorbeeldfunctie waarmaken.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Het is duidelijk dat de EU een fantastische constructie is die de volkeren van dit continent samenbrengt. We zijn er ons terdege van bewust dat het Verdrag van Lissabon allesbehalve een ideaal verdrag is. Het bevat veel elementen die vanuit onze groene, sociaal bewogen, pacifistische visie zeker niet als ideaal kunnen worden bestempeld. Maar het is toch zo dat het verdrag in vergelijking met de huidige toestand veel verbeteringen bevat, vooral op het vlak van democratie en transparantie. Het is dus een stap vooruit, maar zeker niet een ideale stap die ver genoeg gaat.

Betekent dit dat we dit verdrag, dat maandenlang is blijven liggen, nu nog vlug, kort voor het reces, zonder meer moeten goedkeuren? Ik weet dat niet. Ik hoop in elk geval dat Vlaanderen het verdrag ratificeert. Even belangrijk is wel dat daarvoor een draagvlak bij de bevolking bestaat. Op dat vlak had er iets meer mogen gebeuren. De minister heeft terecht een aantal zaken opgesomd die sinds 2005 naar aanleiding van de toenmalige discussie over de Europese grondwet zijn gebeurd. Ik vrees echter dat vandaag de grote meerderheid van de mensen niet weet wat er in dat verdrag staat.

Ik zal niet beweren dat de Ierse meerderheid die zich tegen het verdrag heeft gekant, niet wist wat zij deed. Ik stel toch vast dat veel neen-stemmers dat deden omwille

van totaal foute redenen en een totaal foute interpretatie van het verdrag. Zo denken vele Ieren dat een goedkeuring zou leiden tot het legaliseren van abortus en Ierland zijn neutraliteit op militair vlak zou moeten opgeven. Dat klopt niet.

Ik heb dus enkele concrete vragen. Zal men alsnog initiatieven nemen om de bevolking uit te leggen wat er in het verdrag staat, zodat de burger weet wat we hier ratificeren? Dat kan ertoe leiden dat het verdrag wordt gedragen door de bevolking, op basis van een positieve houding tegenover Europa.

Minister Geert Bourgeois: De initiële vraagsteller en ook anderen stellen dat we nog meer middelen moeten inzetten voor een campagne om de betrokkenheid van de burgers te verhogen. We kunnen natuurlijk altijd extra middelen vrijmaken. Maar we mogen niet de illusie wekken dat een grote campagne ervoor zal zorgen dat iedereen weet waarover het gaat. Zoals met veel zaken die we hier goedkeuren, gaat het om een complexe materie. Het is zelfs zo dat veel politici, die zich doorgaans specialiseren in bepaalde materies, niet goed weten waar het daarbuiten heel precies over gaat.

Ik ben het wel met u eens om te stellen dat er iets moet gebeuren. Ik voer ook een campagne. Die is in 2005 begonnen en wordt ook dit jaar verdergezet, met recurrente middelen. Die worden vanaf 2009 zelfs verhoogd. Het publieke debat moet ook worden gevoerd waar het moet worden gevoerd: in dit parlement. Ik deel de mening van de heer Glorieux: dit is geen volmaakt verdrag. Iedereen zal het daarover eens zijn. Het is een compromis, maar het zorgt er wel voor dat we een democratisch, slagkrachtig, transparanter en zelfs een socialer Europa krijgen. Tal van punten zijn natuurlijk voor verbetering vatbaar, maar we kunnen vertrekken van de meerwaarde ervan, en de onvolkomenheden er bijnemen.

Een van de positieve zaken is de subsidiariteit en het protocol dat daarover is uitgewerkt. Dat is een belangrijk punt voor dit parlement. Het betreft ons parlement bij de Europese regelgeving. In het verdrag is het regionale niveau nu expliciet opgenomen. Ik wil me niet bemoeien met het parlementaire werk hier; daar beslist het parlement over. Ik zeg alleen dat de regering een politieke afspraak heeft gemaakt dat de goedkeuring niet kan gebeuren vooraleer er een samenwerkingsakkoord is. Ik heb er alle vertrouwen in dat dit ook zal gebeuren. Ik heb vertrouwen in het Bureau en de voorzitter van dit parlement, want ze zijn er volop mee bezig.

De vorige keer is een goed akkoord gesloten in het kader van de subsidiariteit, in het kader van de Europese grondwet. Er moet nu een nieuw akkoord worden afgesloten. Mijns inziens moet het breder zijn dan het vorige. Het moet niet alleen gaan over de

subsidiariteitstoets, maar ook over de eenvoudige herziening van het verdrag en het recht om te procederen bij het Europese Hof.

U weet dat Vlaanderen geen rechtstreekse toegang heeft tot het Europees Hof. Dit moeten we intra-Belgisch organiseren. Maar er is natuurlijk geen beletsel om ondertussen het debat te voeren. De regering is klaar om dit debat te voeren in dit parlement. Alleen ben ik de mening toegedaan dat er voor de definitieve goedkeuring ook een samenwerkingsakkoord moet zijn. Dat is ook de politieke afspraak binnen de regering. Het is in het belang van dit parlement om die band tussen Vlaanderen en Europa, dat publiek debat en die betrokkenheid waar u het over hebt, te institutionaliseren. Dit is een unieke kans voor het Vlaams Parlement om, net zoals bij wat we hadden bereikt bij de Europese Grondwet, er opnieuw voor te zorgen dat we betrokken zijn bij de subsidiariteit. Die biedt een belangrijke meerwaarde en zorgt ervoor dat je inderdaad een betrokkenheid hebt en dat je een Europa hebt dat van onderuit wordt opgebouwd.

De heer Kurt De Loor: Ik dank de minister nogmaals voor zijn uitgebreid antwoord. Ik laat de woorden van de heer Van Nieuwenhuysen voor zijn rekening. De heer Van Nieuwenhuysen slaagt erin om alles op een hoop te gooien. Ik ben het er niet mee eens dat een referendum een synoniem is voor een echt maatschappelijk debat, zoals hij het noemt.

Ik herhaal nogmaals mijn pleidooi voor meer betrokkenheid van zowel de bevolking als van de politici, omwille van de noodzaak aan een breed maatschappelijk draagvlak voor Europa.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de stand van zaken in het dossier van de investeringen in de Waalse en Vlaamse ziekenhuisinfrastructuur

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, vorige week ondervroegen we u hier over het akkoord tussen de federale overheid en de Waalse overheid met betrekking tot de investeringen in de Waalse ziekenhuisinfrastructuur. Vorige week meldde u dat er geen reden tot ongerustheid was. Het protocol van 2006 wordt gewoon uitgevoerd en de verdeelsleutel voor het federale budget voor infrastructuurwerken wordt niet gewijzigd. Toch zou u dit dossier ter sprake brengen op de interministeriële

conferentie deze week. U wilt er immers over waken dat de federale overheid geen andere middelen buiten het protocol van 2006 gebruikt ter financiering van de Waalse ziekenhuisinfrastructuur, en u hoopt ook absolute transparantie te verkrijgen.

Gisteren vond deze interministeriële conferentie plaats. Ik ben benieuwd te vernemen of u resultaat hebt geboekt. De reden waarom ik hier opnieuw sta, is dat het Verbond van de Verzorgingsinstellingen (VVI) in de media spreekt over de onrechtmatige inbeslagname van 332 miljoen euro door Wallonië. De Waalse overheid zou met bijkomend geld uit de federale kas renovaties plannen ten belope van 332 miljoen euro. Ik hoop dat u over voldoende argumenten beschikt om deze kritiek te weerleggen.

Tot slot merk ik ook op dat tijdens de besprekingen over de zogenaamde tweede fase van de staatshervorming de gezondheidszorg ter sprake is gekomen. In Le Soir heb ik gelezen dat een Vlaamse partij de splitsing van de investeringen in de ziekenhuisinfrastructuur op tafel heeft geworpen. Daarnaast bepleit het VVI het overhevelen van grote delen van het gezondheidsbeleid.

Mijnheer de minister, samengevat heb ik voor u enkele vragen in verband met dit dossier. Hebt u het dossier van de investeringen in de ziekenhuisinfrastructuur gisteren ter sprake gebracht op de interministeriële conferentie? Wat is er uit de bus gekomen? Hoe loopt de procedure verder? Beschikt u over argumenten om de onrechtmatige inbeslagname van 332 miljoen euro, waarover het VVI spreekt, te weerleggen? Indien deze informatie niet klopt, hebt u het VVI gecontacteerd om deze ongerustheid weg te nemen? Hebt u enig idee van de oorsprong van deze foute veronderstelling?

En een derde en heel interessante vraag: hoe staat u en de Vlaamse Regering tegenover het splitsingsvoorstel van het gezondheidsbeleid van de VVI?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik zal niet zeggen dat mijn antwoord zeer interessant zal zijn, maar ik wil relatief bondig zijn in het geven van informatie over een debat dat we hier vorige week hebben gevoerd. Aan de grond van de zaak is niet veel toe te voegen, maar ik zal informatie geven over wat er gisteren in de interministeriële conferentie is gezegd.

Ik wil nog eens duidelijk zeggen dat er geen sprake is van een akkoord tussen het Waalse Gewest en de federale overheid. In uw inleiding spreekt u opnieuw over een akkoord. Wat vandaag bindend is tussen de overheden, is het protocol van 2006. Al de rest zijn interessante verklaringen van de Waalse minister die vertrekt vanuit een behoeftestudie en die zegt dat hij zich

voorneemt om aan de behoeften, die hij raamt op 1,6 miljard euro, tegemoet te komen door een beroep te doen op de mechanismen die het protocol van 2006 toelaten.

Ik heb het onderwerp aangekaart op de interministeriële conferentie. We hebben dat, gelet op het feit dat de agendabepaling van die conferentie is gebeurd voor de mededeling van de heer Donfut, besproken in de varia, op het einde van de vergadering. Ik heb ook met minister Donfut op een informele wijze overlegd.

Op de interministeriële conferentie heeft men ons twee dingen kunnen leren. Ten eerste, dat het Waalse Gewest perfect akkoord gaat om totale transparantie te geven, wat we hadden gevraagd, over de manier waarop het denkt tegemoet te kunnen komen aan de voor 1,6 miljard euro noodzakelijke behoeften aan investeringen de volgende jaren. Op basis van eigen berekeningen hebben we vastgesteld dat als ze de 60/40-regeling zouden toepassen zoals die in Vlaanderen wordt gehanteerd, ze over een marge van 1,7 miljard euro zouden beschikken. Theoretisch is het denkbaar dat ze 1,6 miljard euro binnen een protocolgevoelige correcte manier kunnen realiseren. Ze willen daar transparantie over geven.

Ten tweede is gebleken dat, volgens informatie van de federale overheid, het Waalse Gewest de fiches die moeten worden ingediend in het kader van het protocol en die moeten toelaten om jaar na jaar de bedragen vrij te maken vanuit de federale overheid, nog niet heeft ingediend. Het is de bedoeling om dat tegen het eind van de maand te doen. Op dat ogenblik zal pas echt de toets kunnen worden gedaan of de verklaring van de heer Donfut – en dus niet het akkoord tussen het Waalse Gewest en de federale overheid – kan worden gestoeld op basis van een juiste analyse van de gegevens, in het licht van het bestaande protocol.

Ik kan u intussen zeggen dat de heer Donfut in het informele gesprek heeft bevestigd dat hij niet van plan is om alleen maar de 90/10-regeling te gebruiken, wat mij trouwens logisch lijkt. Anders lijkt mij de rekening niet te kunnen kloppen, zoals ik vorige week al zei.

Ik stel voor dat we in alle rust en sereniteit wachten op de gegevens die ons toelaten na te gaan wat ons formeel is toegezegd. Vlaanderen zal erop toezien dat de federale middelen volgens de juiste verdeelsleutel ter beschikking worden gesteld. Bovendien wil ik nog eens bevestigen dat – want ik blijf in de media lezen dat de ene overheid sneller een beroep zou doen op federale middelen dan de andere, wat niet zo is – de verdeelsleutel jaar na jaar moet worden gerespecteerd. We zullen daarop toezien op een manier die gestoffeerd is door gegevens en niet door verklaringen in de pers.

Met mijn antwoord op uw interessante vraag over de VVI en haar standpunt inzake gezondheidszorg, zal ik u

misschien ontgoochelen door een eenvoudige verklaring, namelijk dat ik me houd aan het regeerakkoord. Het regeerakkoord verwijst in alle klaarheid naar de resoluties van dit Vlaams Parlement. Het spreekt ten aanzien van de VVI over de normeringsbevoegdheid en de uitvoeringsbevoegdheid en de financieringsbevoegdheid.

Op het eerste gezicht, bij het lezen van de teksten van het VVI, heb ik de indruk dat het een tussenvoorstel is ten opzichte van wat het Vlaams Parlement heeft goedgekeurd in 1999 en waarvoor de regering zich heeft geëngageerd om zo veel mogelijk te doen om dat te realiseren.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw heel duidelijk antwoord. Ik ben natuurlijk akkoord met wat u zei, dat het zogenaamde akkoord tussen de Waalse overheid en de federale regering blijkbaar geen écht akkoord is. Dat heb ik wel goed begrepen, maar toch is er iets aan de hand. Want waar rook is, is waarschijnlijk ook wel vuur.

In de Waalse pers staan heel wat juichkreten over het feit dat ze blijkbaar het grote lot hebben gewonnen. Er moet toch ergens een bron van waarheid zijn, of dat nu waar is of niet, dat laat ik even in het midden.

U hebt vorige week ook heel duidelijk gezegd dat de verklaring van minister Donfut voor zijn rekening blijft. Wij kunnen alleen maar vaststellen wat hij zegt. Het is belangrijk dat we op federaal niveau kijken wat daar gebeurt.

U hebt opnieuw bevestigd dat de verdeelsleutel niet gewijzigd is. Ook het jaarlijks vastleggen welke budgetten aan wie worden toegewezen, is heel duidelijk. Maar over de bijkomende middelen hebt u niets gezegd. Zijn er garanties dat er geen andere enveloppen zijn die in bijkomende middelen zouden kunnen voorzien voor Wallonië?

Wat betreft de toewijzing van budgetten binnen het protocol, het volgende zittingsjaar zullen we moeten kijken hoeveel budget er concreet naar Wallonië zal gaan. Ik blijf de zaak uiteraard opvolgen.

Ik ben heel blij met uw reactie op mijn vraag hoe u het voorstel van het VVI bekijkt. U schijnt het een tussenvoorstel te vinden en niet zo verregaand als het Vlaamse regeerakkoord en dat u trouw blijft aan het regeerakkoord. Ik ben heel blij met deze reactie. Ik hoop dat het Vlaamse regeerakkoord waarin wordt verwezen naar de resoluties van dit Parlement, inderdaad verder gerealiseerd zal worden. Ik ben heel blij dat u dat hebt bevestigd en ik ben gerustgesteld. Maar de zaak zal zeker van nabij opgevolgd moeten worden de komende maanden en jaren.

Minister Steven Vanackere: Over de bedragen buiten de bouwkalender heb ik niet opnieuw willen herhalen wat ik hier vorige week heb gezegd. Ook voor de bedragen buiten de bouwkalender, de zogenaamde herconditioneringswerken, blijf ik transparantie verlangen. Ik wil erop toezien dat het rechtmatige aandeel van de Vlaamse Gemeenschap gehandhaafd blijft. Ideaal gesproken wordt dat ook in een duidelijk protocol vastgelegd.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de minister, nog een kleine aanvulling. Als ik me goed herinner, is de subsidiëring van de universitaire ziekenhuizen niet opgenomen in de bouwkalender van het protocol van 2006. Dus de financiering van universitaire ziekenhuizen moet ook goed opgevolgd worden, zodat er hier ook geen verborgen financieringsstromen zijn.

Minister Steven Vanackere: Toch wel. Voor wat de bouwkalender betreft, komen ook universitaire ziekenhuizen in aanmerking. Het gaat in de universitaire wereld natuurlijk ook over een aantal andere financieringsmiddelen, maar voor wat de bouwkalender betreft, kunnen we in Vlaanderen wel degelijk universitaire ziekenhuizen mee opnemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we verwachten de minister-president elk moment. Ik stel voor om de vergadering even te schorsen en onmiddellijk te hernemen als de minister-president hier is.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, ik vind dat een logische beslissing, maar ik zou toch willen aandringen dat u onmiddellijk contact opneemt met de minister-president, zodat hij zich onverwijld naar het parlement begeeft.

De voorzitter: Dat hebben we ondertussen gedaan, maar het komt natuurlijk door omstandigheden die met de mobiliteit te maken hebben.

– *De vergadering wordt geschorst om 15.28 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 15.47 uur.*

Collega's, omdat de minister-president wat langer op zich laat wachten dan verwacht, stel ik voor om de rest

van de agenda al verder af te handelen en nadien de minister-president aan het woord te laten in antwoord op de overblijvende actuele vragen.

Is de vergadering het daarmee eens?

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, ik ben het daar niet mee eens. Het is nu eenmaal zo dat elke woensdagnamiddag de plenaire vergadering begint met actuele vragen. De minister-president weet even goed als wij dat een aantal actuele vragen aan hem is gericht. Het parlement is meester over zijn eigen agenda. Ik stel vast dat de minister-president geen gehoor geeft aan de agenda die is vastgesteld door dit parlement. Ik kan daar niet mee akkoord gaan. Het is zijn goed recht dat hij voorrang geeft aan een onderhoud met drukingsgroepen, en in dit geval kan ik dat best begrijpen, maar hij weet perfect dat de actuele vragen aan hem gericht, nu geagendeerd staan. Als hij op het ogenblik dat hem dit ter kennis werd gesteld, zich ervan bewust was dat hij niet op tijd kon zijn, had hij aan u en het parlement kunnen vragen om die actuele vragen als eerste op de agenda te plaatsen. Dat is niet gebeurd. Ik stel vast dat de minister-president er niet is. Ik dring er nogmaals op aan dat u hem vordert om stante pede te verschijnen voor het parlement en dat u in afwachting de zitting opnieuw schorst.

De voorzitter: Mijnheer Wymeersch, we proberen de werkzaamheden zo te regelen dat de minister-president zelf op de belangrijke vragen, waarvan een deel ook vandaag aan de orde is, zou kunnen antwoorden. Ik denk dat we hebben geprobeerd het parlement een dienst te bewijzen om op deze manier te werken. Maar als u erop staat een stemming te houden over het al dan niet voortzetten van de agenda, kan dat.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil het Vlaams Belang oproepen om hier geen staatszaak van te maken. Ik zit hier al jaren en minister-president Peeters is een van de meest getrouwe ministers-presidenten in het parlement, niet alleen als minister maar ook als minister-president. Hij heeft hier vorige week zelfs zeven vragen na elkaar beantwoord. Vandaag zijn er uitzonderlijke omstandigheden, er is een boerenbetoging. Mijnheer Wymeersch, ik moet u niet zeggen dat u daarachter staat.

De heer Frans Wymeersch: Niet alleen daarachter maar ook daarin.

De heer Eric Van Rompuy: De minister-president ontvangt op dit ogenblik de boeren. Dat kan gebeuren. Hem nu verwijten dat hij het Vlaams Parlement zou

negeren of niet in zijn agenda inschrijven? Ik ben ook een uur te laat gekomen omdat de ring rond Brussel is afgesloten. Mevrouw de voorzitter, ik vind dat u terecht de minister-president verontschuldigt. Hij kan hier niet zijn door overmacht. Mijnheer Wymeersch, maak er geen karikatuur van door te zeggen dat de minister-president het parlement zou negeren. Als ervaren rot weet u dat het op dit ogenblik niet aangewezen is om dat zo te stellen.

De voorzitter: Mijnheer Wymeersch, dringt u aan op een stemming?

De heer Frans Wymeersch: Neen, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de consulaire overeenkomst tussen het koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Moskou op 22 december 2004 – 1582 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2007-08*, nr. 1582/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol tot wijziging (wijzigingen aan de conventie voor het Europees Centrum voor Weervoorspellingen op Middellange Termijn, en aan het protocol over de voorrechten en immuniteiten van het Europees Centrum voor Weervoorspellingen op Middellange Termijn, ondertekend in Brussel op 11 oktober 1973), aangenomen op 22 april 2005 – 1595 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Verstreken, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2007-08*, nr. 1595/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 184 betreffende de veiligheid en gezondheid in de landbouw, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar negenentachtigste zitting in Genève op 21 juni 2001 – 1654 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Sintobin, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1654/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Annick De Ridder en Vera Van der Borghet en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans en Joris Vandenbroucke betreffende het opstarten van proefprojecten met 'slimme' verkeerslichten – 1580 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer de Kort, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, ik wil een kleine toelichting geven bij dit voorstel. We zijn uitgegaan van diverse principes, die terug te vinden zijn in het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen, de beleidsbrief Openbare Werken en het ontwerp van Verkeersveiligheidsplan Vlaanderen. Daarin staat onder meer dat het vrijwaren van de bereikbaarheid en het terugdringen van de schade aan milieu en natuur als beleidsdoelstellingen worden vooropgesteld. Ook wordt gepleit voor het optimaal benutten van wegcapaciteit via een dynamisch verkeersbeheer. Dat alles moet uiteraard ook worden ingebed in een duurzame ruimtelijke ordening.

Uitgaand van die principes zijn we ervan overtuigd dat, door het gebruik van zelfregulerende verkeerslichten en sensoren die die verkeerslichten passend afstellen, de wachttijd voor voertuigen tijdens spitsuren aanzienlijk kan worden verminderd. Als men de files en het aanschuiven vermindert, heeft dat natuurlijk ook positieve gevolgen voor de uitstoot en het milieu. Daarom vragen we met dit voorstel van resolutie aan de Vlaamse Regering een proefproject op te starten met zelfregulerende of slimme verkeerslichten op bepaalde kruispunten, om na te gaan of dat een effect heeft op de fileduur en de

milieuhinder. Uiteraard vragen we ook dat bij het opstarten van de proefprojecten rekening zou worden gehouden met de verkeerslichtenbeïnvloeding zoals die momenteel al bestaat ten behoeve van het openbaar vervoer.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, waar studiereizen zoal goed voor zijn: de leden die mee waren in Birmingham en Kopenhagen kunnen het getuigen. In Kopenhagen zijn we getuige geweest van een aantal zaken met betrekking tot slimme verkeerslichten. Ik heb begrepen dat de commissie voor Openbare Werken er in het verleden ook is naartoe gegaan, onder leiding van de heer Gabriëls, om dat te bestuderen.

Persoonlijk ben ik alleszins zeer blij met het voorstel van resolutie. Ik hoop dat dit navolging kan kennen. Onze ervaringen in Kopenhagen leren immers dat dat een heel efficiënt middel is.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, ik wil een aanvulling geven op wat mevrouw De Ridder naar voren heeft gebracht. Het is belangrijk te stellen dat, als het parlement straks, hopelijk met een zo groot mogelijke meerderheid, dit voorstel van resolutie goedkeurt, dat een belangrijk signaal is aan de regering om in de nodige middelen te voorzien in de begroting van 2009 om daadwerkelijk met proefprojecten te beginnen. Dat is het belangrijke signaal van de timing nu.

De milieuaspecten die hieraan verbonden zijn, zijn niet onbelangrijk. Nu moet men 's nachts regelmatig stoppen aan stoplichten, zelfs als er geen verkeer is. Die 'stop and run' is niet zo goed omwille van de uitlaatgassen. Dat moet mee in overweging worden genomen in de algemene discussie.

Dit is een milieuvriendelijke maatregel. Uit evaluaties in een aantal andere steden blijkt dat het een essentieel element is om de files goed aan te pakken. Dit is maar een klein deel in de totaalaanpak, maar het zou lovenswaardig zijn dat er zo snel mogelijk met pilootprojecten wordt begonnen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, ik wil een aspect van het voorstel van resolutie belichten, namelijk het derde onderdeel van wat we aan de regering vragen. We vragen dat de regering proefprojecten zou opstarten in verband met verkeerslichtenbeïnvloeding en openbaar vervoer, al dan niet met voorbehouden rijstroken.

In het verleden heeft de regering investeringen gedaan die niet het beoogde resultaat hebben opgeleverd.

Eigenaardig genoeg ontvingen alle indieners deze week van een ingenieur van openbare werken de mededeling dat dit soort systeem al lang bestaat. Zoals mijn collega's al gezegd hebben, Vlaanderen kan nog heel wat inspanningen doen die niet alleen het milieu maar ook de vlotheid van het verkeer ten goede komen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Frans Peeters, mevrouw Cindy Franssen, de heer Jan Peumans, mevrouw Annick De Ridder en de heren Flor Koninckx en Joris Vandenbroucke betreffende de beleidsmatige onderbouw van het beleid mobiliteit - openbare werken
– 1636 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2**

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer de Kort, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Het voorstel van resolutie met betrekking tot die beleidsmatige onderbouw werd op 27 mei en 3 juni 2008 in de commissie besproken.

Als eerste indiener stelde de heer Peeters in de commissie dat een integrale benadering van het mobiliteitsprobleem essentieel is. Zonder aandacht hiervoor in de toekomst zal het onmogelijk zijn om tastbare doelstellingen te halen die in overeenstemming zijn met de uitgangsprincipes van het ontwerp van mobiliteitsplan. Bijgevolg is het noodzakelijk metingen te maken en te evalueren. Een echt Mobiliteitsplan Vlaanderen moet worden verankerd in een ontwerp van decreet, waarin een methodiek wordt vastgelegd om te meten en te toetsen. Dit moet leiden tot een meer beleidsmatige onderbouw die bijsturing toelaat, met een meer efficiënte inzet van middelen tot gevolg.

Gezien de prognoses inzake verkeerscijfers vraagt collega Peeters naast aandacht voor de groeiende uitdagingen inzake mobiliteit ook meer aandacht voor de impact op het vlak van volksgezondheid. Tot slot moet de evaluatie grondig en integraal gebeuren. De grote doelstelling op lange termijn is te komen tot een definitie van 'duurzame mobiliteit voor Vlaanderen' en hoe dat kan worden ingevuld.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Frans Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen dateert reeds van 2001 en is gebaseerd op gegevens van 1995 tot 2000. Het heeft zeker zijn verdiensten gehad, maar ik denk dat het anno 2008 achterhaald is en geen voldoende basis meer kan zijn om het huidige mobiliteitsbeleid – en vooral de aanpak van de toekomstige uitdagingen – op te stoelen. Het vraagt dringend om bijsturing. De indieners vragen uiteraard dat de Vlaamse Regering snel werk maakt van een grondige herziening van het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen.

Wij hebben daar natuurlijk onze redenen voor. Ik haal enkele voorbeelden aan. Ik verwijs onder andere naar heel wat gegevens die niet altijd even duidelijk zijn. Men spreekt bij de VRIND-indicatoren over vijf tot zes miljoen verliesuren te wijten aan files. Het Vlaams Verkeerscentrum daarentegen maakt gewag van minstens tien miljoen. Hoe betrouwbaar zijn de gepubliceerde statistieken? Hoe efficiënt is de meetapparatuur? Bij verschillende hoorzittingen hebben zowel de minister als de specialisten toegegeven dat hier een en ander schort. Meten is belangrijk, wil men evalueren en bijsturen, dan moet men over betrouwbare gegevens beschikken.

Aan de andere kant heeft het ontwerp van mobiliteitsplan bijgedragen aan de daling van het aantal verkeersongevallen. Sinds vorig jaar echter is het aantal verkeersslachtoffers – zeker tijdelijk – gestagneerd. Uiteraard, de betreurenswaardige cijfers van verkeersdoden en het aantal licht- en zwaargewonden zijn en blijven een zorg en aandachtspunt. Het uitgangspunt blijft dat elk slachtoffer er één te veel is.

Het Federaal Planbureau heeft vorige week nog meegedeeld dat het verkeer zal blijven toenemen tot 2030, en dit zelfs met 40 procent, waar het zwaar verkeer een heel belangrijk onderdeel van is.

Het was trouwens een beetje verrassend dat de toename van het verkeer tijdens het eerste half jaar van 2008, ten opzichte van 2007 met maar liefst 4 procent is gestegen. We hebben nu reeds congestieproblemen en capaciteitsproblemen voor de verschillende vervoersmodi.

Als het verkeer blijft toenemen, is het gevolg natuurlijk dat het aantal jaarlijks afgelegde kilometers stijgt, dat er een stijgende motoriseringsgraad is van de huishoudens en dat er ook een almaar groter wagenpark wordt gecreëerd. Deze toename van het verkeer heeft uiteraard ook weer andere belangrijke milieugevolgen.

We vragen ook een integrale benadering van de mobiliteitsproblematiek, over alle bestuursniveaus heen: de gemeenten, de provincies, het Vlaamse niveau, maar ook het federale niveau. We stellen immers vast dat iedereen wel plannen heeft, maar dat er veel te weinig onderlinge afstemming is, laat staan een integrale benadering van het hele mobiliteitsvraagstuk.

We vragen ook dat er duidelijk toetsbare doelstellingen zijn die in overeenstemming zijn met de uitgangsprincipes van het Mobiliteitsplan. Deze uitgangsprincipes blijven uiteraard overeind, het zijn met name bereikbaarheid, toegankelijkheid, verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid en uiteraard ook een vermindering van de impact op milieu en natuur. Bovendien moet er geïnvesteerd worden in correcte metingen die het mogelijk maken om te evalueren en bij te sturen.

Enkel op deze manier kunnen de beschikbare middelen doelmatiger en efficiënter ingezet worden. Dit is de uitdaging voor de toekomst, en we zijn van oordeel dat de langetermijndoelstelling moet zijn om aan te geven wat duurzame mobiliteit voor Vlaanderen betekent en hoe die kan worden ingevuld, uiteraard rekening houdend met de randvoorwaarden: de relatie tussen beleid, ruimtelijke ordening, internationale aspecten en de inzet van financiële middelen.

En indien hierover een politiek voldoende gedragen beslissing bestaat, dan kunnen de nieuwste gegevens, vaststellingen en opgedane kennis vertaald worden in een grondig bijgestuurd en geactualiseerd Mobiliteitsplan Vlaanderen.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, collega's, we ondersteunen de bedoeling en de principes van het voorstel van resolutie dat voorligt, omwille van een aantal redenen. Ik sluit me volledig aan bij de heer Peeters over de nood aan evaluatie: waar staan we momenteel, in welke mate werden de vijf strategische doelstellingen uit het verleden gerealiseerd?

Ik ben het ook eens met de nood aan actualisering: welke zaken uit het ontwerp van Mobiliteitsplan moeten worden bijgestuurd, en welke kunnen behouden blijven? We zijn er ook van overtuigd dat een betere planmatige onderbouw de consistentie van de mobiliteitsplanning op de verschillende niveaus zal bevorderen.

We kunnen ons volledig scharen achter de principes, maar bij de implementatie zouden we niet graag zien dat er overhaast te werk wordt gegaan, vandaar dat we enkele aanbevelingen hebben voor de Vlaamse Regering. In de eerste plaats vinden we dat het heel belangrijk is dat het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen geëvalueerd en geactualiseerd wordt. Daarna pas kan

men de mobiliteitsdoelstellingen en -principes op de verschillende beleidsniveaus decretaal verankeren.

We vinden ook dat er aandacht moet zijn voor de planlast op de verschillende beleidsniveaus. Die planlast moet geminimaliseerd worden. Men moet ook onderzoeken wat de gevolgen zijn van mobiliteitsplanning, zoals van de MOBER's, op de uitreiking van milieu- en stedenbouwkundige vergunningen. Die procedures mogen niet onnodig verzwaard worden.

Tot daar een aantal aanbevelingen, maar met de principes zijn we het dus volledig eens. Daarom hebben we dit voorstel van resolutie mee ingediend, en we zullen het ook goedkeuren.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw de voorzitter, onze fractie ondersteunt het voorstel van de heer Peeters volledig. Inderdaad, het vorige Mobiliteitsplan heeft zijn verdienste gehad, maar het is voorbijgestreefd en nu hebben we nood aan een geactualiseerd en concreet Mobiliteitsplan dat inspeelt op de noden van vandaag. Dus: onze volle steun voor dit voorstel van resolutie.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over duo-opleidingen in het deeltijds beroepssecundair onderwijs – 1738 (2007-2008) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

Mevrouw Libert, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het herstructureringsplan voor de Vlaamse visserijsector en het overleg ter zake met de Europese Commissie

ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het herstructureringsplan voor de Vlaamse visserijsector en het overleg ter zake met de Europese Commissie

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het herstructureringsplan voor de Vlaamse visserijsector en het overleg ter zake met de Europese Commissie

De voorzitter: Dames en heren, we keren nu terug naar de actuele vragen. Mijnheer de minister-president, we hebben de actuele vragen ten uitzonderlijken titel onderbroken, uiteraard in de veronderstelling dat we een indrukwekkend antwoord zullen krijgen van u. *(Gelach)*

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik zal daar geen misbruik van maken. Ik dank u en dit parlement voor het geduld.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik trap ongetwijfeld een open deur in als ik stel dat onze Vlaamse visserij in een diepe crisis verkeert en dat de toekomst van de hele sector op het spel staat. Allerhande structurele problemen, visquota, torenhoge brandstofkosten en slechte prijszetting maken dat het water de reders en de vissers aan de lippen staat. Al die problemen drijven hen naar het faillissement.

Niemand zal ontkennen dat onze fractie in dit dossier de afgelopen jaren het voortouw heeft genomen en dat wij op zijn minst de verdienste hebben dat we deze problematiek telkens opnieuw hoog op de politieke agenda plaatsen. Dat andere partijen, zij het op een vrij populistische wijze, nu pas op de kar springen, kunnen wij alleen maar toejuichen. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Tijdens deze legislatuur, mijnheer Van Rompuy, heb ik ontelbare vragen om uitleg, interpellaties en actuele vragen ingediend over deze problematiek. Ik ben nu

bijna vier jaar lid van dit parlement, en mijn eerste actuele vraag, die uiteraard over de visserij ging, dateert van 27 oktober 2004. Ik heb het verslag van die zitting bij, en ik stel vast dat ik vandaag identiek dezelfde vragen moet stellen als vier jaar geleden.

En dat is precies de rode draad door uw visserijbeleid, mijnheer de minister-president. U en uw voorganger Yves Leterme hebben vier jaar lang talloze beloftes gedaan en initiatieven aangekondigd om de visserijsector te redden. En wat stellen wij vandaag vast? Dat het nog nooit zo slecht is gegaan met de sector en dat de crisis nog nooit zo groot is geweest – van een falend beleid gesproken.

Uw voorlopig laatste wapenfeit, mijnheer de minister-president, is het overleg van afgelopen maandag met de Europees Commissaris voor Visserij, waarbij u blijkbaar een allesomvattend reddings- en herstructureeringsplan hebt voorgelegd. Ik wil eraan herinneren, collega's, dat onze fractie vier jaar geleden een met redenen omklede motie heeft ingediend waarin wij de Vlaamse Regering vroegen een allesomvattend plan voor te stellen. Ik hoef u niet te vertellen dat onze motie werd weggestemd.

Net zoals de reders, mijnheer de minister-president, ben ik heel sceptisch en vind ik dat alles een beetje 'too little, too late' is. Desalniettemin wil ik naar aanleiding van uw overleg van maandag de volgende vragen stellen. Wat is de concrete inhoud van uw allesomvattende reddingsplan? Wat was de reactie van de Eurocommissaris? Wanneer mogen we daar effectief resultaten van verwachten? Wanneer wordt dit geïmplementeerd?

Ik wil het tot slot nog even hebben over het toch wel omstreden Zeevissersfonds. Dat wordt voor een groot deel gespijsd door de reders. Blijkbaar beschikt dat fonds over enorm veel middelen. Het is echter sterk gepolitiseerd, het wordt gestuurd en beheerd door de vakbonden, en er is geen directe return naar de sector.

Uw voorganger, Yves Leterme, verklaarde op 7 maart 2006 in de subcommissie voor Landbouw en Visserij: "dat er politieke contacten waren om na te gaan of er fondsen konden worden vrijgemaakt van het Zeevisserijfonds om specifieke maatregelen te nemen naar aanleiding van de energiecrisis."

Mijnheer de minister-president, vandaag vraag ik u met aandrang om uw politieke invloed aan te wenden om het Zeevisserijfonds ertoe te bewegen om te doen waarvoor het werd opgericht, met name de ondersteuning van de sector, en niet het in stand houden van de republiek der kameraden. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mijnheer de minister-president, ik ben blij u hier toch te zien, ondanks de talrijke stakingen en betogingen. Vandaag betogen de taxichauffeurs, de truckers en de boeren. Enkele weken geleden betoogden de Europese vissers. Ook bij de Vlaamse vissers heerst nu een groot ongenoegen. U bent zich daarvan bewust. Naast overleg met de sector pleegde u vorige week ook overleg met de heer Borg, Europees Commissaris, om de regelgeving over de visserij te versoepelen en een noodplan te helpen opstellen.

Begin juni werd tijdens de betoging van de Europese vissers ook een delegatie ontvangen door de kabinetschef van de heer Borg. Uit de antwoorden van die kabinetschef blijkt dat er op korte termijn niet veel oplossingen voorhanden zijn.

U stelt een vijftal maatregelen voor waaronder het ombouwen van de vaarboten. De Vlaamse Regering houdt zich ook bezig met en trekt veel geld uit voor onderzoek om de Vlaamse vissers het hoofd boven water te helpen houden, en toch is de laatste jaren de vissersvloot sterk teruggedrongen. Wij vrezen dat dit een tendens wordt voor de volgende jaren.

Mijnheer de minister-president, als niet snel rechtstreeks grote financiële middelen worden geïnjecteerd voor de vissers en de reders, dan gaan we een hopeloze situatie tegemoet.

Het Zeevisserijfonds zit er warmpjes in, onder andere dankzij een groot deel van de patronale bijdragen van de reders. Het Zeevisserijfonds zou moeten worden aangesproken een groot deel van de reders en vissers te helpen. Mijnheer de minister-president, hoeveel geld zit er eigenlijk in dat fonds? Zult u het aanspreken om de vissers en de reders in de heel nabije toekomst bij te staan? Is het niet aangewezen om nu, in plaats van campagnes en promoties te voeren, de middelen daarvoor aan te wenden om de mensen die het echt nodig hebben, te helpen?

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister-president, de voorbije weken is de discussie over de toekomst van de visserij zeer actueel, naar aanleiding van de gestegen brandstofprijzen.

U zult het echter met mij eens zijn dat er al jaren een en ander fout loopt in de sector van de visserij. Die sector ligt al jaren onder vuur, niet zozeer om economische dan wel om ecologische redenen. Ik wil er u op wijzen dat de boomkorvisserij een techniek is die op ecologisch vlak desastreuze gevolgen heeft. Die techniek schraapt de bodem weg waardoor alle fauna en flora wordt vernietigd. Bovendien is er 80 percent bijvangst. Als er dus 1000 kilogram vis wordt gevangen, dan moet 800 kilogram dode vis worden teruggegooid. Dat is nefast voor het visbestand.

De laatste tijd wordt bewezen dat dit ook op economisch vlak een ramp is. Om een kilogram vis te vangen zijn drie à vier liter brandstof nodig.

Er is dus wel een en ander mis met de Vlaamse visserij. Ik denk dat we moeten nagaan hoe we van die boomkorvisserij af kunnen geraken. Dit is niet houdbaar.

U hebt inderdaad een paar voorstellen naar voren geschoven. U bent daarover gaan praten met de Europese Commissaris. Op zich is dat een goede zaak. Toch heb ik een aantal vragen. U wilt de subsidies voor de omschakeling verhogen van 40 naar 60 percent. Wat heeft de commissaris daarop gezegd? Men kan wel zeggen dat de vissers ondersteund moeten worden, maar het gaat wel om een Europese zaak. U moet hoe dan ook het fiat krijgen van de Europese Commissie. Welke perspectieven hebt u? Als die positief zijn, dan is dat meegenomen.

Ik heb nog een andere, en misschien nog belangrijkere vraag. Zelfs als u meer steun kunt geven voor de omschakeling, hoeveel vissers zullen daar dan gebruik van maken? U zult zich herinneren dat in het verleden een ecobonus werd gegeven aan de vissers die bereid waren om zich om te schakelen. Daar is weinig of geen gebruik van gemaakt. Een van de redenen daarvoor is dat de visquota verdeeld worden op basis van de pk van de boten. En net de slechtste boten krijgen de meeste quota. Er is geen enkele reder die zal omschakelen naar een ecologisch duurzame visserijtechniek als er geen ander systeem van quotaverdeling wordt ingevoerd. Als hij minder mag vangen, is dat voor hem een economisch zware dobber. U zult dus sowieso iets moeten doen om de duurzame visserijtechnieken te belonen via meer quota en de boomkorvisserij te ontmoedigen door daar minder quota aan toe te kennen.

Ik denk dat dit niet zo lang meer houdbaar is. We zullen sowieso moeten afstappen van de boomkorvisserij. Ofwel zal Europa dat op een bepaald moment opleggen, ofwel kunt u nu tonen dat u inderdaad inzicht met de toekomst van de Vlaamse visserij, dat u het inderdaad meent met de omvorming, en kunt u, als verantwoordelijke minister, zelf een perspectief bieden. U kunt zeggen dat er tegen die periode, die voor mijn part nog een paar jaar verder mag liggen, een ecologisch verantwoorde visserij moet zijn.

Mijnheer de minister-president, wat hebt u binnengehaald? Wat willen de vissers? Zult u maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat ze inderdaad omschakelen? Hoe ziet u het einde van die ecologisch absoluut niet duurzame visserij? (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb op een aantal vragen in de

commissie geantwoord. Ondertussen ben ik bij Europees Commissaris Borg geweest. Ik had niet de indruk dat men in de commissie zaken met een bepaalde tonaliteit naar voren had gebracht. Waarschijnlijk jagen de media bepaalde mensen wat op.

Ik heb ook een aantal zaken gehoord waarbij ik me afvroeg of men wel goed wist wie voor wat bevoegd is. Dat is wel belangrijk vooraleer bepaalde dingen de wereld worden ingestuurd.

Mijnheer Sintobin, ik wil hier nog eens herhalen dat ik er alles aan zal doen om de Vlaamse zeevisserij op een duurzame wijze alle kansen te geven die ze verdient. Ik kom daar later nog op terug.

Wat de energieprijs betreft, is dit natuurlijk niet de enige sector die daarmee te kampen heeft. Ik heb daarnet ook de landbouwsector ontvangen. Ik heb dat eveneens met de vissers gedaan. Ik pleeg overleg. Ik heb met hen een aantal zaken doorgepraat. De brandstofprijs is gestegen met 80 procent. Hun producten, zoals de tong, kennen zelfs een daling van de prijs. Dat is natuurlijk een situatie die dodelijk is voor elk bedrijf, en zeker voor de zeevisserij.

Ik ben het volstrekt niet eens met de stelling dat we wat hebben aangemodderd. We zijn de eersten geweest die naar Europees Commissaris Borg zijn gestapt met een plan. De commissaris heeft gezegd dat hij op de Europese Zeevisserijraad van volgende week een aantal van onze maatregelen in zijn plan zal opnemen. Men is natuurlijk nooit sant in eigen land. De commissaris vond wel dat in het voorgestelde plan de juiste accenten worden gelegd, de juiste visie wordt gegeven.

Ik ben natuurlijk niet Sarkozy. Het is gemakkelijk voor de reders als ze horen dat Frankrijk initiatieven zal nemen. De Europese Commissie heeft daarop gerepliceerd en gesteld dat Frankrijk van alles mag zeggen, maar dat Europa binnen het Europese kader niet akkoord is. Hij kan het nu gaan uitleggen bij de mensen aan wie hij een aantal valse beloften heeft gedaan.

Ik overloop even de concrete inhoud van het reddingsplan. We hebben het daar in de commissie trouwens al over gehad. De Vlaamse overheid kan zonder problemen vijf maatregelen nemen. Wat een aantal andere maatregelen betreft, heb ik Europees Commissaris Borg om garanties gevraagd. Ik heb hem gevraagd of de Europese Commissie zich akkoord zou verklaren indien ik die maatregelen zou treffen.

We moeten de mensen zo veel mogelijk helpen naar duurzame visserij over te schakelen. Dat houdt in dat we voor technische begeleiding moeten zorgen. We moeten hen helpen bij het opstellen van een business plan. We moeten voor meer promotie zorgen. Sommigen gaan hier vrij licht overheen. Ze vinden de promotie van onze eigen, verse producten niet nodig. Ze vinden dat ik dat

geld beter aan iets anders zou besteden. Ik ben het daar volstrekt mee oneens. De Vlaamse consument moet nog meer worden doordrongen van de idee dat het beter is producten van bij ons te consumeren. Dat geldt voor landbouw- en voor visserijproducten. Onze verse vis is van hoge kwaliteit. Verder moeten we iets aan de prijsvorming in de visserij doen. De landbouwsector heeft daarover ook een duidelijke stelling ingenomen. De vissers varen uit en bieden hun vangst te koop aan. Er is echter een groot verschil tussen de prijs die de consument betaalt en de prijs die de visser of de reder ontvangt. Tot slot moeten we een eigen beleid met betrekking tot de quota en de vergunningen ontwikkelen. De energiezuinige en milieuvriendelijke accenten moeten in deze dynamiek worden meegenomen.

We kunnen en zullen die vijf maatregelen nemen. De Europese Commissie moet echter ook drie andere maatregelen goedkeuren. De betoelaging door de overheid moet van 40 procent tot 60 procent stijgen. De tweede maatregel heb ik tijdens mijn contacten met de reders expliciet besproken. De reders die bereid zijn hun vaartuigen om te bouwen, vragen zich af wat er ondertussen zoal zal gebeuren. Tijdens die periode kunnen ze niet uitvaren. Dat betekent ook dat de bemanningen werkloos zijn. Terwijl de boten worden omgebouwd, kunnen ze niet uitvaren en bijgevolg ook niets vangen. We moeten in een regeling voorzien om dat op te vangen. Tot slot heb ik Commissaris Borg expliciet gevraagd hoe we met de quota moeten omgaan. De boomkortechniek is inderdaad, mevrouw Dua, met betrekking tot het milieu en tot energieverbruik zeer verslindend. We moeten de nieuwe technieken op een positieve manier toepassen. De vraag is wat er met de quota zal gebeuren. De huidige Europese regelgeving stelt dat enkel steun kan worden verleend indien een motor door een energiezuinig type met een 20 procent lager vermogen wordt vervangen. De relatie tussen het vermogen van een motor en de toegekende quota is typisch Belgisch. Ik heb de mogelijkheden met Commissaris Borg besproken.

Verschillende sprekers hebben me gevraagd hoe Commissaris Borg op mijn toelichting heeft gereageerd. Hij heeft in eerste instantie verklaard dat dit reddingsplan de juiste maatregelen bevat. Het plan garandeert de duurzame toekomst van de Vlaamse of de Belgische zeevisserij op langere termijn. Hij heeft me tevens gevraagd voorzichtig te blijven en de geplande maatregelen niet te enthousiast toe te lichten. Hij is immers van plan volgende week, tijdens de vergadering van de Europese Ministerraad Landbouw en Visserij, zelf een aantal maatregelen voor te stellen. Een aantal Vlaamse voorstellen zullen hier deel van uitmaken. Ik heb daarop geantwoord dat ik in dat geval zal wachten tot hij die maatregelen komende maandag of dinsdag bekendmaakt.

Commissaris Borg heeft in elk geval positief gereageerd. Hij heeft nog geen fiat gegeven. Dat zal volgen-

de week, tijdens de reeds vermelde vergadering van de Europese Ministerraad Landbouw en Visserij, gebeuren.

Dit is heel belangrijk.

Er is daarnet verwezen naar het Zeevisserijfonds, maar dat is een beetje een foute vraag. Daarover zijn in het verleden al heel veel vragen gesteld. Het is een fonds dat wordt beheerd door de sociale partners. Ik probeer er hen met heel veel zorg van te overtuigen om het fonds op een juiste manier aan te wenden. Ik heb daarover zelf geen bevoegdheid. Wie zegt dat ik dit moet meenemen, weet niet over welke bevoegdheden ik beschik. Ik stel geen maatregelen voor waar ik zelf niet over kan beslissen. Dat is een fonds voor de bestaanszekerheid. Het is een federale bevoegdheid en wordt beheerd door de sociale partners. Ik heb daarover gesproken in de contacten met de reders en de vakbonden om na te gaan hoe ze het kunnen aanwenden, maar ik kan dat geld niet beheeren. De autonomie en het beheer van het fonds door de sociale partners zijn belangrijk. Dat wil niet zeggen dat het fonds niet op een goede manier moet worden aangevend en ingezet in deze moeilijke tijden.

Mevrouw Dua, ik ga ervan uit dat we met een verlaging van de financiële last van de reders een extra element hebben. Ik heb aan Europees Commissaris Borg gezegd dat we dit plan voor twee jaar willen realiseren. We kijken uit wat hij er volgende week nog aan toevoegt. Ik heb begrepen dat hij met een soort menu zal komen waar de lidstaten dan keuzes uit mogen maken. Daar zullen geen voorstellen à la Sarkozy in zitten. Ik heb de bevestiging gekregen dat Europa geen voorstander is van een rechtstreekse interventie in de brandstofprijzen. Dat zal niet opgenomen zijn in het menu.

Mijnheer Sintobin, we hebben die discussie in het verleden ook al in de commissie gevoerd. Ik ben naar de commissaris gegaan na overleg met de reders en de vakbonden. Ik hoop dat we daar volgende week maandag op een positieve wijze verder aan kunnen werken en dat we onze maatregelen kunnen terugvinden in de voorstellen. Mevrouw Dua, ik hoop dat we niet alleen op een energiezuinige wijze de sector verder een toekomst kunnen geven, maar dat de milieuvriendelijkheid ook wordt gegarandeerd.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. We hebben een stuk van het antwoord enkele weken geleden al in de commissie behandeld. U hebt een paar verduidelijkingen gegeven. Het is goed dat de eurocommissaris positief staat tegenover uw reddingsplan. Ik zeg dit natuurlijk met enige nuance. Mijn voornaamste punt van kritiek is dat we al vier jaar verloren hebben. Ik heb het woord 'aanmodderen' niet in de mond genomen. De reders zijn het erover eens dat dit allemaal wat te laat gebeurt. Ik vrees dat vooraleer de maatregelen effectief in werking zullen treden, we nog met faillissementen zullen worden gecon-

fronteerd. Ik hoop dat we de volgende jaren in het parlement geen voorstel zullen moeten indienen om onze visserijsector te laten erkennen als maritiem erfgoed.

Iedereen in dit parlement is een voorstander van milieuvriendelijke vistechnieken. Ik heb dat in de commissie ook al aangekaart. Op lange termijn is dat de enige oplossing. Het is evenwel een brug te ver als men zoals mevrouw Dua de reders een limietdatum wil opleggen tegen wanneer ze moeten omschakelen. Mijns inziens is de economie nog altijd belangrijker dan de ecologie.

Op het Zeevisserijfonds zal mevrouw Morel nog ingaan. Ik heb gesteld dat dit niet tot uw bevoegdheden behoort. In de subcommissie voor Landbouw heeft u voorganger, de heer Letermé, daar toch uitspraken over gedaan. In Vlaanderen hebt u toch enige politieke invloed om de fondsmiddelen efficiënt te laten inzetten.

Mevrouw Monique Moens: Ik heb zeer goed geluisterd naar uw antwoorden. Ik weet dat de visserij u na aan het hart ligt. U hebt dat trouwens in het verleden al meerdere malen bewezen. Ik hoop dat dit in de toekomst ook het geval zal zijn. Toch mis ik iets. Ik vraag me af wat u niet op middellange of lange termijn, maar in de nabije toekomst, om niet morgen te zeggen, zal doen om die sector te helpen. Ik blijf met die vraag zitten.

Mevrouw Vera Dua: Misschien is het nuttig om eerst te zeggen dat vissen op een ecologisch onverantwoorde manier uiteindelijk zeer zware economische gevolgen heeft. De roofbouw gebeurt niet alleen in België, maar in heel Europa. De visbestanden dalen sterk. Ecologisch te werk gaan zal dus uiteindelijk economische baten opleveren.

Ik vind het zeer verstandig van de Europese Commissie om onmiddellijk het signaal uit te sturen dat het slechtste wat nu kan gebeuren erin zou bestaan steun te verlenen om de lasten van de hoge brandstofprijzen te verlichten, want dat zou een achteruitgang betekenen. Ik vind het ook verstandig dat u zich daarbij aansluit.

De manier waarop vandaag quota worden toegekend, belooft diegenen die slecht bezig zijn. Ik heb dat hier gezegd, maar u bent daar niet op ingegaan. Dat is nochtans uw bevoegdheid. Er liggen veel bevoegdheden op Europees niveau. Het Zeevisserijfonds is niet in uw handen. Maar u kunt wel bepalen hoe de totale hoeveelheid aan vis die mag worden gevangen, wordt verdeeld over de boten. Op dat vlak kunt u vanaf dit jaar of volgend jaar duidelijke signalen geven. U kunt duidelijk maken dat het gedaan moet zijn met de boomkorvisserij. U kunt dat ontmoedigen door diegenen die andere vismethoden gebruiken een groter aandeel aan te vangen vis te geven.

Bent u daartoe bereid? Dat is immers de enige manier om de reders van koers te doen veranderen. Er zijn de

belangen van de vissen – ik hoop dat ze u na aan het hart liggen –, de belangen van de vissers – ik denk dat ze u na aan het hart liggen – en dan zijn er ook de belangen van de reders. Dat zijn drie verschillende soorten van belangen. Ik zou willen dat u vandaag kiest voor de vissen en de vissers. En daarom moet het quotasysteem worden omgegooid. Kunt u op dat vlak actie ondernemen?

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer de minister-president, ik ben zeker geen visspecialist, hoewel ik weet hoe men een vis moet klaarmaken, maar ik weet wel een en ander over fondsen. Ik vind het een beetje gemakkelijk om te zeggen dat het bestaanszekerheidsfonds een federale aangelegenheid is. Dat klopt, maar ik neem aan dat u ook op federaal niveau aanwezig bent. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

U kunt op dat niveau enige druk uitoefenen. U zegt dat het fonds wordt beheerd door de sociale partners: door de werkgevers en de werknemers. Toen de heer Sintobin het over de Republiek der Kameraden had, hoorde ik de heer Van Rompuy zeggen dat hij nog minister verantwoordelijk voor de zeevisserij is geweest. Maar wat hij blijkbaar niet wist, is dat het fonds is gevestigd in het Oostendse kantoor van het ABVV. In dat kantoor is er sprake van een personele unie. Ik heb het daar moeilijk mee. Want het is de taak van het fonds om met de centen van de reders op te komen voor de belangen van alle vissers. Elk jaar stoppen de reders geld in het fonds – geld dat ze dus niet kunnen gebruiken voor een omschakeling. Ik vraag me af wat er met dat geld gebeurt.

Zeggen dat dit een federale aangelegenheid is, vind ik een beetje gemakkelijk. Het is bekend dat er malversaties zijn bij dat fonds. Er zijn dingen die niet kloppen. Wij van het Vlaams Belang hebben met onze vakbond een aantal procedures lopen tegen hen. Er zijn bewezen fraudes. Federaal minister Vanvelthoven is daar destijds over gehoord geweest. Hij heeft er nooit iets aan gedaan. De sp.a heeft dat onder tafel geveegd. Er mocht niet over gesproken worden. Ik vind het een beetje hypocriet dat men achteraf komt zeggen dat men geld moet vinden om het om te bouwen.

Mijnheer de minister-president, u hebt ervaring opgedaan bij UNIZO. De werkgevers zitten op papier ook in die fondsen. Ik zeg duidelijk ‘op papier’ want in realiteit heb ik nog nooit een fonds in een kantoor van UNIZO zien zitten. Ik zou u willen vragen om al uw invloed aan te wenden om ervoor te zorgen dat de centen die voorhanden zijn en die door de werkgever worden gestort in die fondsen, voor iets positiefs kunnen worden aangewend. Ik heb daarover van enkele collega’s enkele suggesties gehoord. Dat zou – en ik mag het woord hier wel gebruiken – koudwatervrees overwinnen zijn.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega’s, deze problematiek is al meermaals aan bod gekomen in de subcommissie Landbouw en Visserij, onder andere naar aanleiding van vragen van de heren Verstreken, Sintobin en Van Nieuwkerke. Ik wil toch even herinneren aan de motie die we vorige week, op de onthouding van Groen! na, unaniem hebben goedgekeurd. Dit zijn daarvan de essentiële punten. Eén: de reders stimuleren en begeleiden bij de omschakeling naar energiezuinigere en visvriendelijkere vistechnieken; in dat verband moet de klassieke boomkor mee-evolueren. Twee: een aangepast ondersteuningsbeleid inzake de financiering. Drie: bij de Europese Commissie aandringen op een beleid dat gericht is op een economisch duurzame visserij. Vier: de promotie van door Vlaamse vissers gevangen vis versterken. Dat is de samenvatting van de motie die vorige week werd goedgekeurd. Uit wat de minister-president zegt, blijkt dat deze bezorgdheid werd meegenomen in de gesprekken die hij voerde met de Europese Commissaris.

Laat mij toe, collega’s, dat ik blijf vragen naar een efficiënte opvolging van deze motie. Toch ben ik ook een klein beetje verrast over de actualiteit van sommige vragen, die hier opnieuw werden geherformuleerd na de vele, vele discussies die we daarover de voorbije weken en maanden hebben gevoerd.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, wij moeten de bezorgdheid voor de visserij met iedereen delen. Maar ik mis hier toch wel iets. Er is niet alleen een probleem met betrekking tot de kostprijs en de verkoop en de prijzen. Een week of twee, drie geleden was er ook het probleem dat men zelfs geen geschoold personeel meer vond om in die sector te werken. Dat betekent dat het imago van de visserij stilaan sterk naar beneden wordt getrokken. Ik heb enkele weken geleden in de commissie het voorstel geformuleerd om daar iets aan te doen. Ik heb toen gesteld dat het imago kan worden verbeterd via de promotie die de minister-president nu aankondigt. Wij hebben indertijd al gevraagd de promotie van verse vis op te drijven. Ik leg de nadruk op ‘verse’ vis. Ik heb toen gezegd dat het voor de winkelier in Vlaanderen heel moeilijk is geworden om verse vis te verkopen. We zitten daar met een aantal reglementen en verplichtingen. Een plattelandswinkel die vis wil verkopen, moet ook andere producten kunnen verkopen, maar het ene product moet dan wel tien meter uit de buurt van het andere liggen enzovoort. We moeten de afzet van die verse vis proberen te ondersteunen. Op die manier kan de vraag, en dus ook de prijs stijgen. Zo moet niet elke Vlaming naar Nederland om daar vis te kopen, want daar is het ietwat gemakkelijker.

Ik heb ook problemen met het feit dat u zegt dat het verschil tussen de prijs die de visser ontvangt en de

prijs die de consument betaalt bij de middenstand, te groot is. Ik denk dat u daarmee de middenstand een beetje culpabiliseert en dat is toch niet de bedoeling.

De voorzitter: De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes: Mijnheer de minister, mevrouw de voorzitter, ik wens u alle geluk bij de verdere werkzaamheden voor de visserij. Ik vind het niet juist wat de heer Sintobin zegt: dat de vorige regeringen niet veel hebben gedaan voor de visserij. Iedereen heeft geprobeerd om de visserij op een goede manier te dienen. Het is nogal naïef van de heer Sintobin om te denken dat we geen rekening moeten houden met Europa. De reders en de vissers hebben in het verleden geen rekening willen houden met Europa en dat heeft tot het resultaat van vandaag geleid.

Onze fractie wil u steunen in al uw betrachtingen om deze zaak tot een goed einde te brengen. De opmerking van mevrouw Dua over het vissen met de boomkor, is terecht, maar men vindt weinig reders en vissers die bereid zijn deze enorme investering te doen. Bovendien vindt men geen personeel meer.

Ik vind dat het geld voor promotie goed besteed is. Ik zou wel vragen om niet de foute vis te promoten, zoals de vorige jaren is gebeurd. Toen werd de rog aangeprezen als vis van het jaar, maar het was een beschermde vis.

Ik woon in Bredene, een stad met 15.600 inwoners. Er is geen enkele viswinkel. In de zomer zijn er 50.000 inwoners, en nog kan geen enkele viswinkel overleven. Zij die aan de kust wonen, weten wel degelijk dat er twee soorten vis worden gevangen en dat er voldoende vis is.

U krijgt van onze fractie alle steun.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Maes, ik wil u danken voor deze ondersteuning.

Wij zullen een rondetafel over de prijsvorming organiseren. Ik heb zeker niet de middenstand willen schofferen, mijnheer Callens. Ik denk dat het voor de hele sector belangrijk is om transparant de prijsvorming te duiden en er overleg over te hebben.

Ik moet even afwachten wat commissaris Borg volgende week op tafel zal leggen. Er kan een verandering komen in de quota en de manier waarop wij die in België toewijzen. Ik zal dat altijd doen in overleg met de sector, omdat dat het beste is. Het is duidelijk dat we stappen vooruit moeten zetten. Ik kan en wil niet vooruitlopen, maar ik wacht af wat de Europese commissaris zal formuleren.

Ik blijf erbij dat fondsen voor bestaanszekerheid paritair worden beheerd en dat de sociale partners een heel belangrijke verantwoordelijkheid en opdracht hebben.

Mevrouw Morel, mijnheer Sintobin, u hebt dat blijkbaar allemaal bekeken. U hebt de vorige federale minister hierover al geïnterpelleerd. Ik heb u gezegd dat ik, in de contacten met de vertegenwoordigers van de werknemers en met de reders, gevraagd heb hoe men dat fonds wil aanpakken. Ik vind het verstandig om met overleg duidelijk te maken dat er met dat fonds bepaalde dingen moeten gebeuren. Ik heb niet de bevoegdheid om beleidsmatig op te treden, maar via overleg probeer ik de verantwoordelijkheid te verhogen.

Mevrouw de voorzitter, ik denk en ik hoop dat we volgende week meer berichten krijgen. Daar zal dan waarschijnlijk in de commissie, mijnheer de commissievoorzitter, maar anders hier als actuele vraag, op teruggekomen worden.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer De Meyer, ik dacht dat het overleg van de minister-president met de Europees Commissaris toch een nieuw feit was, wat de vragen van vandaag rechtvaardigt. Mijnheer de minister-president, u wijst er zelf op dat u verwacht dat volgende week, in de commissie of hier, opnieuw vragen komen naar aanleiding van het verslag over 23 en 24 juni.

Minister-president Kris Peeters: Hoeft niet, maar kan wel.

Mevrouw Monique Moens: Mijnheer de minister-president, ik heb nog altijd niet gehoord wat u nu onmiddellijk, in de zeer nabije toekomst, gaat doen om de visserij te helpen.

Ik kan best begrijpen dat u zegt dat het niet uw bevoegdheid is, maar dat mag u toch niet tegenhouden om met uw federale collega's, andere collega's en mensen uit de sector te overleggen.

U zegt dat ik zeg dat u het geld van de promotiecampagnes nu direct aan de reders en de vissers moet geven. Ik heb dat ook gezegd. Ik heb dat ook met reden gezegd. Ik begrijp eigenlijk niet goed waarom u acties blijft ondersteunen om bijvoorbeeld de Belgische garnaal te promoten, terwijl er hier bijna geen garnaal meer gevangen wordt.

U ondersteunt ook acties van de Stichting Duurzame Visserijontwikkeling, die eigenlijk zeer dure vis uitdeelt aan de toprestaurants. Ze koopt die vis eerst aan een veel hogere prijs, deelt die dan gratis uit, en de restaurants verkopen die vis op hun beurt dan weer duur.

Mijnheer de minister-president, als u echt wilt, kunt u toch op korte termijn ingrijpen?

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister-president, ik wil alleen maar herhalen dat het vijf over twaalf is. Ik begrijp dat u zegt dat er een belangrijke visserijraad

komt en we moeten zien wat er gaat gebeuren. Maar ik stel wel vast dat er momenteel een aantal Nederlandse reders zijn die onze boten opkopen.

Minister-president Kris Peeters: Dat zal ik niet laten gebeuren, maak u geen zorgen.

Mevrouw Vera Dua: Ik wens u veel succes. Het is al bezig en als u niet rap bent, zal uiteindelijk de subsidiëring die we geven, naar Nederlanders gaan die onze boten opkopen.

Ik wil u aanmanen tot zeer grote snelheid, tot een drastisch beleid en duidelijke signalen, zodat iedereen weet dat het gedaan is met een ecologisch niet-duurzaam visserijbeleid en gaat omschakelen. *(Opmerkingen van de heer Jos De Meyer)*

Ik heb inderdaad de ecoboni ingevoerd, tegen de zin van heel de visserijsector. Ik heb daar trouwens ook veel kritiek op gehad. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Wat blijkt? Dat is mijn signaal aan de minister-president: ook als we een hogere subsidiëring geven – want ik dacht ook dat ze met steun zouden omschakelen –, is dat op zich niet voldoende. Dat is de les die men moet trekken uit wat de voorbije jaren is gebeurd. Met subsidiëring alleen zal men er niet geraken, men zal het quotasysteem moeten aanpakken, zodat de vissers zelf zeggen dat ze niet anders kunnen dan naar een andere visserijtechniek gaan. *(Opmerkingen van de heer Jos De Meyer)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reactie van de Vlaamse Regering op de eisen van het verenigd landbouwersfront met betrekking tot de dure brandstof en lage prijzen voor landbouwproducten

ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de protestacties van de landbouwers in Brussel en de maatregelen die de Vlaamse Regering kan nemen ter ondersteuning van de sector

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister-president, u hebt deze namiddag een afvaardiging van de

landbouworganisaties ontvangen. Een gedeelte van onze fractie en onze partij heeft deze morgen deelgenomen aan een actie van de landbouworganisaties. Trouwens, als ik de aanwezigheid zie van verschillende fracties uit het Vlaams Parlement, meen ik te mogen stellen dat de meerderheid in het Vlaams Parlement achter alle eisen van de landbouworganisaties staat. Het kan natuurlijk zijn dat bepaalde fracties zijn opgevorderd door bevriende organisaties, dat laat ik in het midden. In ieder geval was de meerderheid in het Vlaams Parlement bezig met zijn sympathie te betuigen bij de landbouworganisaties.

Mijnheer de minister-president, men heeft vandaag de mond vol over het verlies aan koopkracht, en niet onrecht. Zeker voor de individuele landbouwers en landbouwbedrijven is dat meer terecht dan voor de individuele burgers. Als we vandaag zien dat heel wat prijzen bij de boer dalen en dat de kosten die de individuele bedrijven moeten ophoesten, de pan uitswingen, dan betekent dit niet meer of niet minder dan dat ze op het einde van de rit met zware verliezen moeten produceren. Dat kan niet.

Een van de belangrijke onkosten die ze hebben, is de zeer sterk gestegen energieprijs. Ik stel vast, gezien ook de aanwezigheid van onze achtbare CD&V-collega's, dat zich binnen dit gremium blijkbaar een consensus aan het vormen is om het debat te voeren over de eisen van de landbouworganisaties om vandaag de btw-voet – ik weet dat dat een federale materie is – minstens te herbekijken en in feite terug te brengen naar 6 procent. Het schijnt me de logica zelf dat energie een basisbehoefte is, en voor basisbehoefte is een btw-voet van 6 procent vrij logisch.

U zult zeggen: dat kan niet, dat mag niet, dat kunnen wij niet, dat mogen wij niet. Mag ik u erop attent maken, mijnheer de minister-president, dat een aantal landen binnen de Europese Unie een andere btw-voet hanteren dan de 21 procent die op dit ogenblik in België vigerend is? Marge is er in ieder geval, daar valt over te discussiëren. Dat is een eerste argument.

Er is een tweede argument, waar we het al over hebben gehad in de commissie, namelijk dat de boer veel te weinig krijgt in verhouding tot wat de consument op het einde van de rit moet betalen. U hebt een aantal aanzetten tot inspanningen gegeven. U hebt een aantal platformen opgestart waar er gediscuteerd wordt. U zult bekijken wat er kan en wat er niet kan. Er wordt gestudeerd. Uw federale collega, die ik deze morgen over de actie van de landbouwers hoorde, gaat ook studeren. Blijkbaar hebben wij ministers-presidenten of premiers die zeer graag studeren. Vandaag hebben de landbouworganisaties en de individuele landbouwers geen nood aan ministers-presidenten die studeren, ze hebben nood aan ministers-presidenten en ministers

van Landbouw die actie ondernemen en maatregelen nemen. Niet meer studeren, doen! Op dit ogenblik is dat nog altijd niet het geval.

Ten derde worden we met nog een problematiek geconfronteerd. Wat we hier vandaag allemaal zeggen en wat er op straat wordt geëist, zijn thema's die de drie tot vier laatste jaren hier en in de commissie geregeld zijn teruggekomen. We worden aan de ene kant geconfronteerd met Vlaamse landbouwbedrijven die zeer streng worden gecontroleerd, die uitblinken in het produceren van veilig, gezond en voldoende voedsel, en aan de andere kant met een ongecontroleerde import.

Ten vierde, en daar komt de aap uit de mouw, is er Europa. U zult dat argument natuurlijk gebruiken. U zult zeggen: dat mag niet van Europa, dat moet ik eerst gaan vragen aan Europa enzovoort.

Mag ik u erop wijzen, voor zover u het niet weet, dat Europa er onder meer voor verantwoordelijk is dat er ongehoorde natuurcompensaties worden doorgevoerd, terwijl landbouwgrond volgens mij nog altijd geen natuurgebied is. Ook is Europa mee verantwoordelijk voor de afbouw van de suikerbietensector.

De voorzitter: Mijnheer Wymeersch, kunt u nu alstublieft tot uw vragen komen?

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, het onderwerp is zo precair en actueel. Natuurlijk horen CD&V en de Boerenbond dat niet graag, maar ik wil mijn argumentatie ontwikkelen, en des te langer u me onderbreekt, des te langer zal ik spreken, mijnheer Decaluwe. (*Rumoer. Opmerkingen*)

Ik zal in het vervolg ook de chronometer gebruiken wanneer u hier de VRT staat af te breken.

Mijnheer de minister-president, ook was Europa het er niet mee eens dat de boeren economisch zouden worden gecompenseerd als gevolg van de blauwtongziekte, enzovoort.

Als mijn informatie klopt, zou u ondertussen aan de boeren hebben beloofd dat het Vlaams Landbouwinvesteringfonds (VLIF) meer zou worden gespekt. (*Rumoer. Opmerkingen*)

Ik wil een van de vroegere ministers van Landbouw erop wijzen dat we in een parlement zitten en dat het van respect getuigt te luisteren naar een interpellant.

Mijnheer de minister-president, bent u het ermee eens dat er inderdaad iets moet worden gedaan aan de energieprijzen? Staat u achter het eisenplatform van vier landbouworganisaties, ook deze die vrij bevriend zijn met uw partij? Zij eisen dat de btw-voet van 21 naar 6 percent zou

gaan. Naast het oprichten van platformen en het verrichten van studiewerk, wat gaat u doen om het verschil tussen de prijs aan de boer en prijs voor de consument te verkleinen? Gaat er nu eindelijk, al was het maar op Vlaams niveau, een prijzencommissie komen, een Vlaams controleorgaan dat erover beslist wat kan en niet kan? Wat gaat u doen tegenover Europa? U gaat altijd vragen stellen aan Europa. U gaat op de knieën zitten voor Europa. Wat gaat u als Vlaams minister-president die een hart heeft voor de landbouw, toch mijns inziens meer dan uw voorganger, die niets anders heeft gedaan dan drie jaar gebakken lucht verkopen, nu doen om eindelijk de Vlaamse landbouw te geven waarop hij recht heeft? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, als ik de heer Wymeersch hoor, bent u les aan het volgen. U studeert. Ik heb hier net een docent gehoord, die het allemaal beter weet dan u. Daarmee kunnen we dat hoofdstuk afsluiten. Ik wil echter ook mijn vraag stellen.

We moeten vaststellen dat het vijf voor twaalf is. De landbouw heeft het vandaag daadwerkelijk heel moeilijk. Vooral heeft de landbouw niet meteen nog vertrouwen in de toekomst. Daarover gaat het eigenlijk. Enkele dagen geleden heb ik een aantal zaken met betrekking tot de kosten en opbrengsten van de landbouw grondig bekeken. Als het zo doorgaat, is dat dramatisch. De prijzen van de brandstof, de kunstmest, het diervoeder, de grond, het materieel, de fytproducten zijn in een mum van tijd gestegen met 20 à 40 percent. Dan heb ik het nog niet over de jaren ervoor. Kijken we dan naar de statistieken over wat de landbouwers ontvangen, dan blijkt dat ze twintig jaar geleden hetzelfde ontvingen als vandaag. Zo wordt melk vandaag nog altijd verkocht tegen ongeveer 0,3 euro per liter. Twintig jaar geleden was dat iets minder dan 0,3 euro per liter.

De dikbilkoe wordt nog altijd verkocht aan 2,5 euro per kilogram. Reken maar eens het verschil uit met de prijs van uw biefstuk. Veertig jaar geleden kostte een dikbil ook 2,5 euro per kilogram. Dit kan niet blijven duren. De landbouwers staan nogal wantrouwig tegenover Vlaanderen, tegenover België, tegenover Europa én tegenover mogelijke internationale overeenkomsten. Ze zitten letterlijk en figuurlijk in de patatten. We mogen ook niet vergeten dat onze landbouw sterk geconfronteerd wordt met heel wat verplichtingen inzake milieu, gezondheid, water- en mestproblemen. Dat vergeet men soms. Die verplichtingen zijn allemaal opgelegd door Europa. Zij moeten het toch maar doen. Dat kost allemaal centen! Daarbovenop komt nog de kostprijs waarover ik het net had.

Mijnheer de minister-president, mijn vraag is simpel. Welke inspanningen gaat u leveren om onze land- en

tuinbouwers uit het slop te halen zodat zij de toekomst met een gerust gemoed en positief tegemoet kunnen zien?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik was hier vandaag te laat omdat ik de landbouworganisaties heb ontvangen en gepraat. Ik hoop dat u mij dat vergeeft. De vraagstellers hebben mij er alleen maar van overtuigd dat dat heel belangrijk was om te doen voor ik naar hier kwam.

Ik heb een aantal zaken toegezegd. Er moet veel gestuurd worden, mijnheer Wymeersch, ook de minister-president heeft niet alle wijsheid in pacht. Er moet ook gehandeld en beslist worden. Ik heb goed geluisterd naar de vragen van de landbouworganisaties. Ik zal de punten van mijn antwoord even herhalen.

Om te beginnen heb ik mijn waardering uitgedrukt voor de manier van actievoeren vandaag. De landbouw heeft een zeer positief imago. Door de actie die zij vandaag hebben gevoerd, tonen ze dat ze dat waard zijn. De twee organisaties hebben hun verantwoordelijkheid opgenomen.

De situatie in de land- en tuinbouwsector is ernstig. De heren Callens en Wymeersch hebben erop gewezen, de grondstof- en energieprijzen stijgen maar en de producten kunnen op die wijze geen prijsstijging ondergaan. Dat is werkelijk dramatisch. Ik heb landbouwbedrijven bezocht, varkenswekerijen en andere. Ze draaien al een hele tijd met verlies. Dat is niet houdbaar.

Er moeten binnen mijn bevoegdheden spijkers met koppen worden geslagen. Het eerste wat ik heb toegezegd is dat we het Vlaams Landbouw investeringsfonds in 2008 gaan optrekken met 14 miljoen euro. Dat is een goed instrument, de landbouworganisaties zijn er tevreden over. Ik geloof dat we er met zo'n maatregel kunnen voor zorgen dat de landbouwers verder investeringen doen die energiebesparend zijn en hun kosten kunnen drukken. Met die 14 miljoen euro bieden wij een correct en direct antwoord op de verzuchtingen van de landbouwsector.

Net zoals bij de visserij heeft de tuin- en landbouw kwaliteitsvolle producten. We moeten er de consument van overtuigen dat hij beter zo'n product kan kopen: een product van bij ons.

Ook hiervoor heb ik 150.000 euro extra uitgetrokken voor dit jaar: om aan het VLAM de mogelijkheid te geven om producten uit crisissectoren bijkomend te promoten bij de Vlaamse consument.

Ook denk ik dat het naast het promoten van duurzame investeringen en van eigen producten, heel belangrijk is dat we ook onze praktijkcentra de nodige dynamiek

geven om de innovatieve technieken verder uit te werken die een positief effect hebben op de rentabiliteit en die een duurzaam antwoord kunnen bieden op de grondstoffenproblematiek en de energieproblematiek. Vanaf dit jaar wordt jaarlijks structureel 2 miljoen euro uitgetrokken voor investeringen in praktijk- en proefcentra, en wordt in 230.000 euro extra financiële middelen voorzien in het kader van de opmaak 2009 voor de tuinbouwpraktijkcentra.

Op deze wijze hebben we een heel concreet antwoord gegeven op de vragen die op tafel lagen, maar er waren ook een aantal bijkomende vragen waarbij ik heb gezegd dat ik ze zal ondersteunen en er verder overleg over zal plegen. De premies die wij geven, zijn nog altijd aan de federale fiscale wetgeving onderworpen. Verhofstadt heeft gezegd dat hij dit probleem zou oplossen, maar dat is nog altijd niet gebeurd. Ik vind het niet correct dat wanneer wij premies geven, er nog eens een fiscale heffing op moet worden betaald, want dan gaat het om een vestzak-broekzakoperatie. Niemand begrijpt zoiets. Ik zal nogmaals bij de federale collega's aanklaarten dat de aanpassing werd toegezegd en ook moet worden uitgevoerd.

Er is ook de problematiek van de ruimtelijke ordening. De heer Wymeersch verwees er al naar. Natuurlijk, met 13.500 vierkante kilometer groot Vlaanderen, moet elke vierkante meter die we herbestemmen, een heel goede afweging krijgen. Zeker wanneer het om vruchtbare grond gaat, moeten we dubbel of driedubbel nadenken voor we stappen zetten in de richting van herbesteding of van een andere dynamiek.

Ik begrijp dat de landbouw meer dan de indruk heeft dat hij altijd achteruit moet. Wanneer het gaat om industrie, is het begrip iets groter, maar als het om natuur gaat, ligt het gevoeliger, maar ook dat is belangrijk. Ik heb toegezegd dat ik samen met de minister van Leefmilieu gesprekken zal voeren over een verstandige aanpak van dit probleem.

Mijnheer Wymeersch, u verwees naar het Europees niveau. Wij leveren daar volgens mij heel goed werk, ook samen met de federale en Waalse collega's. Het is natuurlijk heel belangrijk dat we er onze stem laten horen. We hebben het in de commissie al gehad over de WTO-onderhandelingen. We zeggen heel duidelijk dat de mid-term review niet kan, dat het voorstel dat de Commissaris op tafel heeft gelegd, heel grote gaten bevat of in ons geval zelfs negatief is. U kunt erop rekenen dat ik wat ik hier zeg, op Europees niveau zal herhalen, maar u begrijpt dat het niet vanzelfsprekend is om te zeggen dat ik heel de boel zal blokkeren – als ik dat al zou kunnen – indien men niet naar ons luistert.

Ik kies voor een andere aanpak; ik overleg ook met de collega's, want we staan niet alleen in deze problematiek, om ervoor te zorgen dat men in Europa en zelfs

op wereldvlak, inziet dat de landbouw geen markt is als zoveel andere en dat men de liberale vrijemarktwerking er niet onverkort op los kan laten, want dan krijgt men situaties waarbij varkensvlees wordt ingevoerd uit Brazilië, waar geen rekeningen moet worden gehouden met de hygiëne noch met het welzijn, wat hier wel het geval is, waardoor er geen ‘level playing field’ is. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, ik bedank de minister-president voor zijn antwoord. In elk geval bevestigt hij de informatie die ik ondertussen had over de bijkomende inspanning die zal worden geleverd binnen het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds, iets wat we in naam van de sector natuurlijk in dank aannemen.

Mijnheer de minister-president, toch zult u met me eens zijn dat die inspanning op lange termijn niet structureel tegemoetkomt aan de problematiek van de sector.

Op twee zaken hebt u niet geantwoord, en ergens begrijp ik dat ook. U hebt niet geantwoord op de groeiende problematiek van de energiekosten. Niemand kan die problematiek ontkennen. U hebt daar wellicht niet op geantwoord omdat het niet uw bevoegdheid is, maar als Vlaams minister-president bent u verantwoordelijk voor een belangrijke sector die instaat voor voldoende voedselvoorziening in Vlaanderen en daarbuiten, en dus zou u toch stelling mogen innemen.

Er is, zelfs binnen Europa, voldoende marge om daarover te negotiëren. In het kader van een algemene basisbehoefte is het niet onlogisch dat we willen tegemoetkomen aan de verzuchtingen van de landbouwsector.

U hebt terecht verwezen naar Europa. U zult het met mij eens zijn – u geeft dat zelfs impliciet aan in uw antwoord – dat Europa nog wat te veel redeneert vanuit de ivoren toren, zonder goed te beseffen wat er op het terrein gebeurt. Het kan zijn dat de inzichten aan het veranderen zijn, maar als je het allemaal hoort en ziet, is het toch niet verwonderlijk dat de Ieren vorige week bijvoorbeeld het Lissabonverdrag hebben weggestemd, waarvoor ik hen overigens feliciteer.

Het mag niet zo zijn dat de Vlaamse landbouw, als deel van het Europese landbouwbeleid, gegijzeld wordt door de WTO-onderhandelingen, want dan zijn we nog veel verder van huis. Maar ik meen dat u daar ook voldoende van overtuigd bent.

U bent ook niet ingegaan op mijn vraag over een Vlaamse prijzencommissie. Waarschijnlijk is het nog niet mogelijk om zo'n prijzencommissie op gang te brengen. U hebt een aantal aanzetten gegeven, maar ik denk dat het erg dringend is dat er duidelijke lijnen worden uitgezet, zodat de mensen weten hoe de centen verdeeld worden van bij de boer tot bij de consument, zodat de consument ook weet waar de winsten naartoe gaan en

dat de winsten worden herverdeeld, ook ten voordele van de landbouwers.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Als alles wat u vandaag zegt, tot een goed einde wordt gebracht, zal de landbouw daar tevreden mee zijn. Ik heb nog een aantal problemen in verband met de mogelijkheid van rampen in de landbouw. Als er zich nog een ramp voordoet in de landbouw – ik denk dan vooral aan ziektes als blauwtong – zou ik graag hebben dat u op dat moment net die moeilijke sector tegemoet treedt, en niet enkel met een lening of een waarborg voor een lening voor een aantal jaren, waarbij ze dan geen andere lening meer mogen aangaan en dergelijke meer.

We zullen zeer alert moeten zijn voor mogelijke rampen in de landbouw, zodat we de sector geen mokerslag toedienen, waardoor hij in één keer verdwijnt.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de minister-president, ik heb uw antwoord goed beluisterd en het verheugt mij dat er in het kader van het VLIF extra steun zal komen voor energiebesparende investeringen in de landbouwsector.

Enkele weken geleden heb ik samen met mevrouw Rombouts en anderen een met redenen omklede motie ingediend, die hier overigens goedgekeurd is, waarin wij vragen om investeringen in warmtekrachtkoppeling, die voor tuinbouwers een effectieve manier zijn om hun energiefactuur naar beneden te krijgen, te deblokken. U kent de problematiek: veel tuinbouwers staan klaar met investeringen in warmtekrachtkoppeling om op een veel efficiëntere manier hun serres te kunnen verwarmen, maar raken niet aangesloten op de distributienetten.

Wij hebben de Vlaamse Regering opgeroepen om in overleg met Elia, de beheerder van het hoogspanningsnet, een oplossing te vinden voor die problematiek. Ik zou dus ook in dit kader willen oproepen tot enige bekwame spoed om uitvoering te geven aan die motie en ook dat probleem van de baan te helpen.

Vanmorgen heb ik de sympathieke acties van onze landbouworganisaties gevolgd op Radio 1, bij Peeters & Pichal. Daarbij werden een aantal boerenverkopen aan de grootwarenhuizen gevolgd. De kritiek van de landbouworganisaties is dat er te veel van de marge verloren gaat in de distributiesector. Aardappelen die zij aan 10 eurocent verkopen aan de warenhuizen, worden in de warenhuizen aan meer dan 1 euro per kilogram verkocht. Ik vraag me af in welke mate initiatieven voor ketenverkotting, wat ondersteund kan worden in het kader van het Vlaamse plattelandsontwikkelingsprogramma, niet extra ondersteund kunnen worden.

Er zijn al voorbeelden waarbij landbouwers via het coöperatief model, ik denk dan bijvoorbeeld aan Covee, hun vleeswaren aan de consument trachten te slijten en eigenlijk de grootdistributie trachten uit te sluiten. Misschien verdienen dergelijke initiatieven navolging. Kan dat coöperatief model ook worden toegepast bij de verkoop van groenten, fruit enzovoort? Kan in het kader van het Vlaams plattelandsontwikkelingsprogramma steun worden geboden aan dergelijke initiatieven?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik ben blij dat veel mensen intussen beseffen dat landbouw een belangrijk en gevoelig thema is in onze voedselproductie.

Mijnheer de minister-president, ik dank u voor de maatregelen die u naar voren hebt geschoven. Vandaag was een woelige dag, maar dat betekent niet dat alles structureel is opgelost. Ik ben het niet helemaal eens met de heer Wymeersch wanneer hij zegt dat het geen structurele maatregelen zijn, rekening houdend met het VLIF en de ondersteuning voor energiebesparende maatregelen. Het zijn wel structurele maatregelen aangezien we aan besparingen werken.

Energiebesparende maatregelen moeten hoog op de agenda staan. Binnen de landbouw bevindt zich immers heel wat potentieel om besparingen door te voeren.

Belangrijk is het overleg met de retail. Bij de verkoop worden ruime marges gerealiseerd. Er is dan ook besloten overleg te voeren met de retail. We kunnen hun geen verplichtingen opleggen maar we moeten hen erop wijzen dat ze niets zijn zonder een sterke productie en een goede markt.

Wat de normen betreft, hoop ik dat we steun kunnen vinden bij de collega-landen binnen Europa. Het kan niet dat er producten worden ingevoerd die niet aan dezelfde normen voldoen als deze die we zelf opleggen. Zo weten we dat ggo-producten veel goedkoper zijn. Maar dat betekent dat we onze eigen landbouwers in een mindere concurrentiepositie plaatsen. Dit punt moet zeker op Europees niveau worden besproken. Er is ook al een motie over opgesteld.

Ook de behandeling van kippenvlees met chloor, waar de heer De Meyer het vorige week nog over had, is aangehaald tijdens de Europese Landbouwrapad. Ik hoop dat we daar medestanders voor vinden in de Europese Landbouwcommissie.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Er zijn reële problemen, en dan vooral bij de landbouwers die zich bezighouden met het kweken van dieren allerhande.

Het is ook zo dat er nieuwe elementen zijn opgedoken in verband met de prijzen. De evolutie moet op de voet gevolgd worden. Wat ik op de radio heb gehoord, werd hier ook bestendig herhaald, onder andere door de heer Martens. Men begint de doorverkopers te culpabiliseren. Men wijst de grootwarenhuizen met de vinger. Ik ben niet de verdediger van de grootwarenhuizen. U zult straks wel horen voor wie ik het opneem. Die grootwarenhuizen worden echter wel geconfronteerd met syndicale bewegingen, met de problemen inzake de kosten voor personeel enzovoort.

We steunen uiteraard de landbouwers onder elke verantwoorde vorm. We mogen echter niet van op deze banken alle anderen met de vinger wijzen. Ik denk aan de honderden, duizenden, tienduizenden kleine middenstanders, aan mensen die – terecht – voor hun looneisen opkomen bij de grootwarenhuizen. Een en ander loopt door elkaar.

De landbouwers vormen een zeer respectabele groep binnen onze samenleving. We verdedigen ze sterk. Dat mag er echter niet toe leiden dat men elkaar begint te culpabiliseren. Mijnheer de minister-president, ik weet ook wel dat u dat daarnet niet bedoelde. Ik zou me trouwens niet durven inbeelden dat u daar allusie op zou willen of durven maken. Tijdens het radioverslag van daarstraks heb ik mensen bepaalde zaken horen zeggen. Ook in het verleden is dat gebeurd. We moeten daar tegen kampen. Dat geldt voor u, voor de regering en voor het parlement. We moeten van op deze banken de boodschap geven dat de mensen onderling geen vijanden zijn. Het is mooi en goed te pleiten voor kwaliteitsproducten, ook als die wat duurder zijn. We moeten er dan echter ook voor zorgen dat de mensen centen in hun portemonnee hebben om die kwaliteitsproducten te kopen. Alles is dus met elkaar verbonden.

Wat ik sommige sprekers verwijt, is dat men een bepaalde groep op een correcte of niet correcte manier, op een populistische of minder populistische manier verdedigt. De week daarop gebeurt dat dan weer met een andere groep. Men vergeet daarbij echter de maatschappij in haar geheel in ogenschouw te nemen. Het is de rol van de minister-president daarop te wijzen.

Mijnheer de minister-president, ik waardeer wat u hebt gezegd. Er zijn veel elementen. De landbouw vormt een schakel van een ketting. Wij dragen de verantwoordelijkheid voor de hele ketting, voor de hele maatschappij. In de discussie wordt dat al te dikwijls uit het oog verloren.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, naar aanleiding van een debat heb ik alle actoren van de keten bij mij geroepen, van de distributiebedrijven tot de landbouwbedrijven en alle tussenliggende schakels. Ik heb aan die sectoren gevraagd het debat over de prijsvorming verder te zetten, omdat daar heel wat

onduidelijkheid over bestaat. Sommigen denken dat het daar zit waar het niet zit. Die dialoog is nu aan de gang. Ik ga ervan uit dat de verschillende actoren van de keten van elkaar zeer goed weten waar een aantal elementen aan toegevoegd worden, wat daarvan de verantwoording is en dat men respect heeft voor elk element in de keten, zonder dat er onduidelijkheden blijven bestaan in verband met geld dat aan de vingers zou blijven plakken of prijzen die kunstmatig verhoogd worden. Ik kijk uit naar de resultaten van die dialoog. Als er beleidsmatig moet worden ingegrepen, dan zullen we dat ook doen.

Mevrouw Rombouts, u hebt natuurlijk gelijk. Niet alle problemen zijn nu opgelost. Ik hoop niet dat ik die indruk heb gegeven. Mijnheer Wymeersch en mijnheer Callens, ik heb wel geantwoord op alle vragen die men me deze middag heeft gesteld. Over de btw zijn er vragen. Men heeft echter geoordeeld dat die vragen al gesteld waren aan de federaal bevoegde ministers. We zullen die zaak van zeer nabij volgen en kijken welke initiatieven de federale ministers zullen nemen. Men heeft me deze middag niet gezegd dat ik als bevoegde Vlaamse minister verdere initiatieven moet nemen op dat vlak.

Mevrouw Rombouts heeft gelijk. We zullen nog veel andere problemen moeten oplossen. Ik denk hierbij aan de genetisch gemodificeerde organismen, aan de voederproblematiek, die in de commissie al uitgebreid aan bod is gekomen, en aan tal van andere problemen. Dit debat is nog niet ten einde. Ik houd eraan elke concrete vraag van de landbouworganisaties concreet te beantwoorden. Ik maak hiervoor zelfs het nodige geld vrij.

De heer Martens heeft ook gelijk. Aangezien ik ooit minister van Energie ben geweest, herinner ik me dat dit probleem niet nieuw is. We zullen, samen met de minister van Energie, de nodige stappen moeten zetten. Op die plaatsen waar de afwezigheid van de vereiste infrastructuur een probleem vormt, is de bereidheid groot om in warmtekrachtkoppelingencentrales te investeren. Dit is een terechte opmerking.

Ik word hier elke keer opgejaagd. Dat is natuurlijk de taak van het Vlaams Parlement. Ik ga er evenwel van uit dat we de problemen zo snel mogelijk, zonder treuzelen of aanmodderen, aanpakken.

De heer Frans Wymeersch: Uiteindelijk moet het de bedoeling zijn een betere prijs voor de producent, de individuele landbouwer, en voor de consument te bedingen. Hiervoor moeten we zo snel mogelijk een duidelijk zicht op de prijszetting in de hele keten krijgen. Dit verhaal wordt ongetwijfeld vervolgd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de consulaire overeenkomst tussen het koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Moskou op 22 december 2004 – 1582 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol tot wijziging (wijzigingen aan de conventie voor het Europees Centrum voor Weersvoorspellingen op Middellange Termijn, en aan het protocol over de voorrechten en immuniteiten van het Europees Centrum voor Weersvoorspellingen op Middellange Termijn, ondertekend in Brussel op 11 oktober 1973), aangenomen op 22 april 2005 – 1595 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 184 betreffende de veiligheid en gezondheid in de landbouw, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar negentachtigste zitting in Genève op 21 juni 2001 – 1654 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
100 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Annick De Ridder en Vera Van der Borghst en de heren Carl Decaluwe, Flor Koninckx, Jan Peumans en Joris Vandenbroucke betreffende het opstarten van proefprojecten met 'slimme' verkeerslichten – 1580 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
95 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Frans Peeters, mevrouw Cindy Franssen, de heer Jan Peumans, mevrouw Annick De Ridder en de heren Flor Koninckx en Joris Vandenbroucke betreffende de beleidsmatige onderbouw van het beleid mobiliteit - openbare werken – 1636 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
95 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens, Jacky Maes, Marnic De Meulemeester, Koen Van den Heuvel, Jan Verfaillie en Kris Van Dijck tot besluit van de op 3 juni 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de ontwikkeling van het Gemeentefonds in het licht van de toegenomen inflatie – 1725 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
75 leden hebben ja geantwoord;
25 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, we hebben ons onthouden. De interpellatie van de heer Sauwens was bijzonder terecht over de inflatie en de belofte van de Vlaamse Regering om een en ander te herzien in verband met het Gemeentefonds. De interpellatie die hij ontwikkelde, was bijzonder indrukwekkend. We zijn het volledig eens met het beschouwende gedeelte van de met redenen omklede motie. In het beslissende gedeelte staat dan: "...vraagt de Vlaamse Regering, gelet op de komende uitdagingen voor de gemeenten, blijvend aandacht te besteden aan de financiële situatie van de lokale besturen". Daar staat dus niets in tot besluit van de bijzonder terechte interpellatie van de heer Sauwens. De meerderheid had zich deze moeite kunnen besparen.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, in de grote meerderheid die we vormen, is dit diplomatiek taalgebruik om te zeggen dat het Gemeentefonds moet worden aangepast en dat het rijke Vlaanderen rekening moet houden met een structurele financiering van het lokale niveau als partners, zoals in het regeerakkoord staat.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos Bex, Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bart Martens en Jan Peumans tot besluit van de op 4 juni 2008 door de heer Jos Bex in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de recente ontwikkelingen op, rond en boven de luchthaven van Zaventem met betrekking tot geluidshinder – 1732 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Mevrouw de voorzitter, deze met redenen omklede motie is nadien mee ondertekend door de heren Peumans en Vermeiren.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om te wijzen op een eigenaardig incident dat zich heeft voorgedaan naar aanleiding van de interpellatie. Ik ben opgebeld door de ombudsman, de federaal ambtenaar, van de luchthaven die gemeend heeft om mij met ruw woordgebruik te antwoorden in plaats van de minister. Ik wil dit meedelen.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, beide met redenen omklede moties gaan over een belangrijke

materie waarmee duizenden mensen in de regio dagelijks te maken hebben, jammer genoeg ook 's nachts. Het is ondertussen duidelijk dat de enige oplossing voor iedereen – zowel mensen in Brussel als in de Vlaamse oost- en noordrand – is om effectief naar een luchthaven te gaan zonder nachtvluchten en ook een luchthaven die overdag het aantal vliegbewegingen beperkt binnen de grenzen van het ecologische draagvlak. We hebben deze zaken opgenomen in onze met redenen omklede motie.

Ik zal me persoonlijk onthouden op de motie van de meerderheid omdat ze lang niet zo ver gaat als we zouden willen. Het betekent in elk geval een stap in de goede richting.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Ik ben bijzonder verheugd over het initiatief van de heer Bex omdat er evolutie is in het dossier. Na jarenlang aandringen, stellen we vast dat men naar het historisch baangebruik wil terugkeren. Er wordt aan de bevoegde staatssecretaris gevraagd om in die richting te evolueren.

Als ik de heer Glorieux hoor, dan denk ik aan de woorden van de heer Sauwens van daarnet over diplomatiek taalgebruik. Ik stel trouwens vast dat de heer Martens tekent en dat de heer Glorieux zich onthoudt. Het komt er eigenlijk op neer dat men op een correcte en behoorlijke manier ecologie en economie met elkaar moet verzoenen. Bovendien moet iedereen – dat blijkt ook uit deze motie – zijn deel van de koek krijgen, en dat nemen ze al. Om die koek te maken, moet iedereen ook zijn deel geven.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ook wij ondertekenen die motie. Twee jaar geleden viel de Belgische regering bijna over het vertrek van DHL. In de motie staat er dat 10.000 nachtvluchten kunnen verdwijnen omdat DHL het aantal nachtvluchten met 66 percent heeft vermindert. In de tekst staat dat de milieuvergunning daaraan moet worden aangepast. Het aantal nachtvluchten moet worden beperkt van 25.000 naar 16.000. De interpellatie en de bespreking in de commissie hebben uitgewezen dat BIAC een verhoging vraagt, tot 18.000. Zo zou men dan terug naar 25.000 nachtvluchten evolueren, wat uiteindelijk zou betekenen dat alle discussies van de afgelopen jaren tot niets hebben geleid. Dat is dus de reden waarom in de motie heel expliciet het getal van 16.000 nachtvluchten is opgenomen.

Een tweede punt is niet zonder belang: men moet rekening houden met het historisch baangebruik en men moet concentraties van weekend- en nachtverkeer vermijden. Ik hoop dat iedereen die de motie steunt die ook

in zijn of haar partij verdedigt. Een aantal elementen in vorige spreidingsplannen zijn niet langer aanvaardbaar voor ons. Die motie moet de richtlijn zijn voor de Vlaamse Regering in de discussies die de komende weken over het nieuwe spreidingsplan zullen worden gevoerd.

De voorzitter: Dames en heren, de stemming begint.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
68 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben neen geantwoord;
27 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 4 juni 2008 door de heer Jos Bex in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de recente ontwikkelingen op, rond en boven de luchthaven van Zaventem met betrekking tot geluidshinder – 1733 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
92 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

Redenen voor onthouding?

De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Ik heb me onthouden. In onze motie is sprake van 16.000 nachtvluchten. Om te vermijden dat

we de indruk zouden wekken daar vrede mee te nemen, heb ik me bij de stemming over de motie van de heer Glorieux onthouden. In die motie staat de afbouw van de nachtvluchten als doel opgenomen, en wij zijn daar ook voorstander van.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Johan Sauwens tot besluit van de op 3 juni 2008 door mevrouw Annick De Ridder in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over een eventuele externe doorlichting van De Lijn – 1734 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: In een amendement van de meerderheid stellen wij dat de externe doorlichting onder meer moet steunen op de resultaten van de interne evaluatie van het decreet Basismobiliteit én op het debat dat het parlement daarover zal voeren. Wij denken dat een externe doorlichting nodig is om een einde te maken aan de welles-nietesdiscussies die over De Lijn worden gevoerd, en ook om het verwijf weg te nemen dat De Lijn zowel rechter als partij is.

De voorzitter: Het amendement vervangt de oorspronkelijke tekst van de motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 25 juni 2008 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.42 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Vera Jans, Sabine Poleyn, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge: gezondheidsredenen;

Margriet Hermans, Vera Van der Borght, Paul Wille: buitenslands;

Gilbert Bossuyt, Marijke Dillen, Jaak Gabriels, Luc Van den Brande, Mieke Vogels: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Karim Van Overmeire.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Elke Roex,

Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aparen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aparen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aparen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Martine Fournier, Cindy Franssen, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Martine Fournier, Cindy Franssen, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer,

Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Jos Bex, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Martine Fournier, Cindy Franssen, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken

NEEN-stemmen:

Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Martine Fournier, Cindy Franssen, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken

ONTHOUDING:

Jos Bex

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken
